

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 30 (426) — 27 iulie 1963

Lacăra 30

Presidiul Central
Lacăra
1963

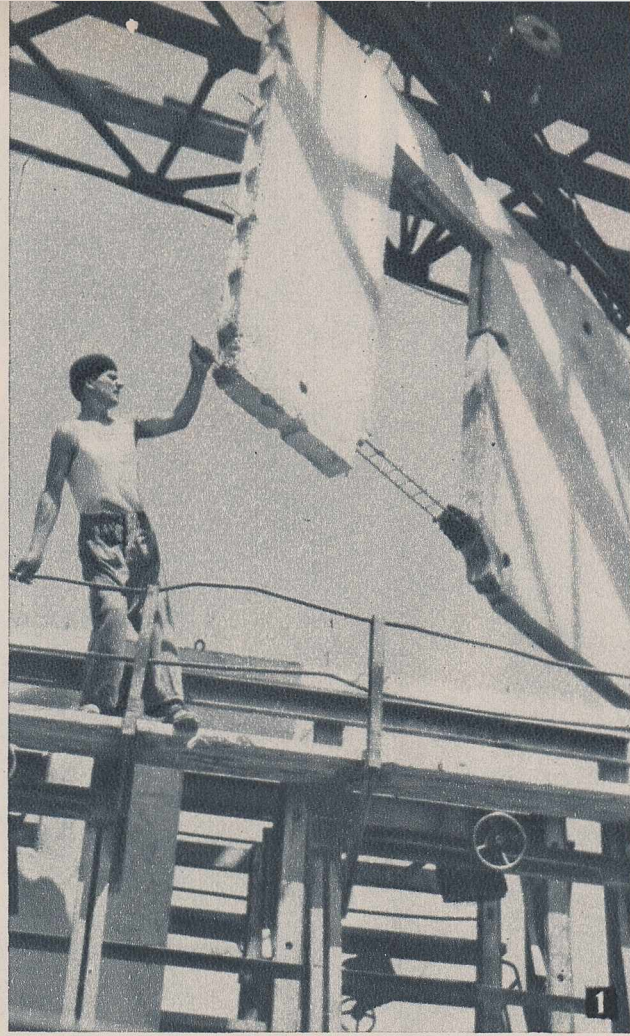
Așa încep recordurile!...
Fotografie de A. MIHAILOPOL

REDACTIA: BUCUREȘTI, PIAȚA ȘCÎNTEII
Căsuța poștală: 3507, Of. 33
Tel. 17.60.10, int. 1744

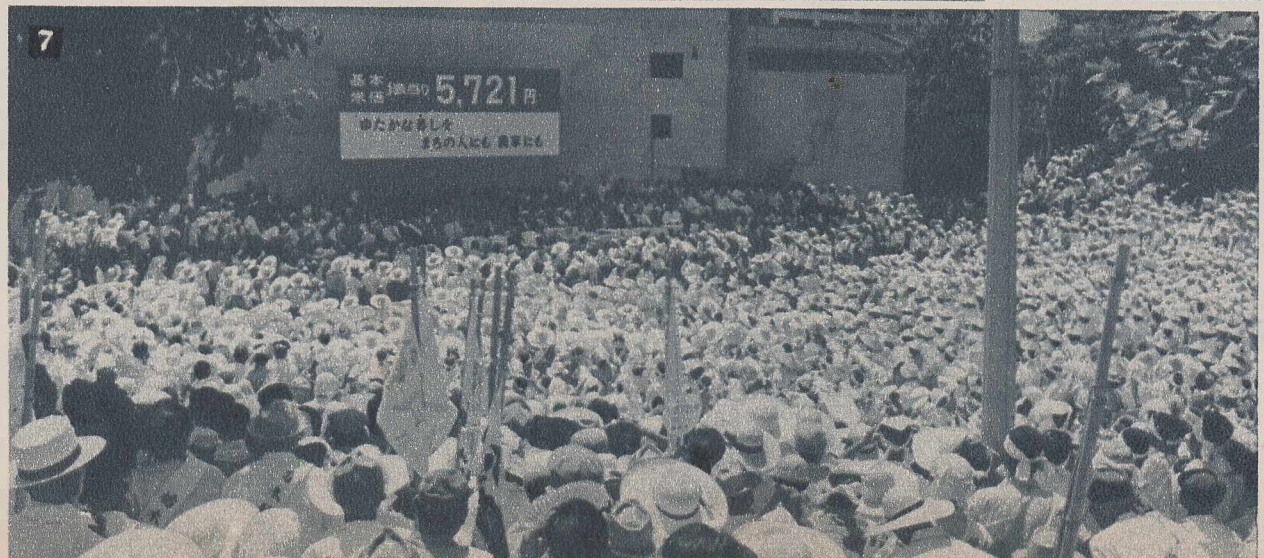
ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și institutii. **PREȚUL REVISTEI 2 LEI. ABONAMENTE: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.**

Proletari din toate țările, uniți-vă!
Anul XII nr. 30 (426) — 27 iulie 1963
Flacăra

Fotocronica Flacării

1 Intreprinderea pentru prefabricate din Braşov, care în primul semestru al anului şi-a depăşit planul global de producţie cu 10,8%, asigură produse de bună calitate pentru construcţia blocurilor de locuinţe, a obiectivelor industriale, a reţelelor electrice etc.

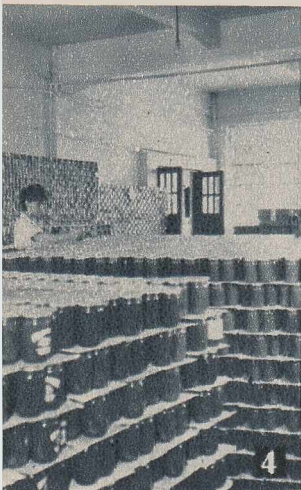
2 Un minuţios control tehnic de calitate la profilele tehnice buretoase produse de întreprinderea „Anticorosiv”. Pe primul semestru al anului întreprinderea şi-a depăşit planul de producţie şi a realizat economii în sumă totală de 1.750.000 lei.

3 Dezvoltind neconţinut sectorul zootehnic, colecţiviştii din Filioara, raionul Tg. Neamt, îşi construiesc un nou grajd pentru 100 capete vite mari.

4 În magazia pentru produse finite a întreprinderii „Flora” se depozitează gemul de caise din recolta actuală. Fabrica a produs peste 75 de vagoane conserve de legume şi fructe din noua recoltă.

5 Specialiştii de la G.A.C. „Voinţa” din Corabia, regiunea Oltenia, controlează, prin sondaj, polenizarea suplimentară la floarea-soarelui.

6 Pentru a doua oară în cursul acestui an colectivul de balet al Teatrului de operă şi balet al R. P. Romine întreprinde un turneu în Italia. Spec-

Fotocronica Flacăării ♦ Fotocro

tacelele balerinilor români cu „Lacul lebedelor” de Ceaikovski se bucură de un dinemeritat succes.

7 10.000 de fermieri japonezi s-au întrunit în parcul Hibiya din Tokio pentru a protesta împotriva politicii agrare a autorităţilor care, oferindu-le preţuri mici pentru orezul produs de ei, îi condamnă la ruinare.

8 Ignorând protestele oamenilor muncii din Franţa, grupările de dreapta din Parlamentul francez au impus legea antigrevă, prin care este limitat dreptul la grevă al personalului de la instituţiile şi întreprinderile de stat. În fotografie: muncitorii din suburbia pariziană Saint-Denis s-au adunat în faţa primăriei pentru a protesta împotriva legii antigrevă.

9 În pofida represuniilor la care se dedă junta militară instaurată la putere, în Ecuador au avut loc noi demonstraţii împotriva regimului dictatorial. În fotografie: tancuri ale armatei împrăştie o demonstraţie la Quito (capitala ţării).

10 În întreaga Italie a început un nou val de manifestaţii de masă ale ţăranilor pentru înfăptuirea reformei agrare generale. „Pământul — celor ce-l muncesc”, „Reformă agrară generală” — sub aceste lozinci s-a desfăşurat recent la Roma o mare manifestaţie a dijmăşilor şi muncitorilor agricoli din diferite colţuri ale ţării.

11 La cel de-al III-lea Festival Internaţional al filmului de la Moscova, marele premiu a fost acordat filmului italian „Opt şi jumătate” în regia lui Federico Fellini (în fotografie: scenă din film cu Marcello Mastroianni şi Anouk Aimée). De un mare succes s-a bucurat filmul artistic românesc „Lupeni 20”, care a obţinut medalia de argint pentru montarea excelentă a scenelor de masă şi pentru căutări reuşite în domeniul sonorizării stereofonice.

PROGRAMUL DE TELEVIȚIUNE

DUMINICĂ 28 IULIE 8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar — Telejurnalul pionierilor; „Pofiiți în elicopter!“ — transmisiune de la aeroportul Otopeni; Excursie ghicitoare 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Jocși cincec ca-n Banat. Program de cincec și dansuri 20.15: Telemagazin 21.25: Seară de operetă. Iși dau concursul: Cella Tănăsescu-Babeș, Marica Munteanu, Cleopatra Melidonceanu, Lidia Popescu, Nae Roman, Anton Negoșescu, Gabriel Gheorghiu. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

LUNI 29 IULIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru școlari — Din tainele plantelor 19.35: „Sticlețele“ — ecranizare după o povestire de Mihail Sadoveanu 19.45: Mozaic de scurtmetraje — Geme și camee; Cum circulăm? (Producții ale Studioului cinematografic „Alexandru Sahia“); Filmul documentar „Moscova - Antartida“ 21.05: O voce de neuitat — evocare a marelui cântăreț Feodor Șaliapin 21.35: Telesport. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MARȚI 30 IULIE 19.00: Jurnalul televiziunii 19.25: Pentru copii — Tema lui Zouzou 19.55: Incursiune în arheologie (IV) 20.15: Vitrina literară 21.00: Filmul documentar „Băile Herculane“ 21.20: Muzică ușoară pe film. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

JOI 1 AUGUST 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru copii — Căpitanul Val-Virteț — transmisiune de pe litoral 20.00: Filmul „Pescarii din arhipelag“ — coproducție italo-franco-germană despre viața pescarilor din insulele italiene ale Mării Adriatice 21.30: Izvoare fermecate — album din cele mai frumoase dansuri românești filmate în cadrul pitoresc al Muzeului satului. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

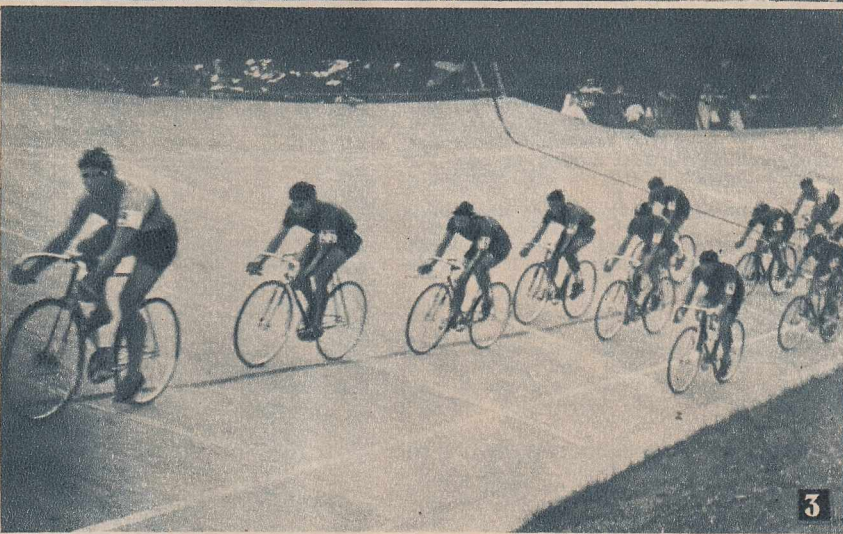
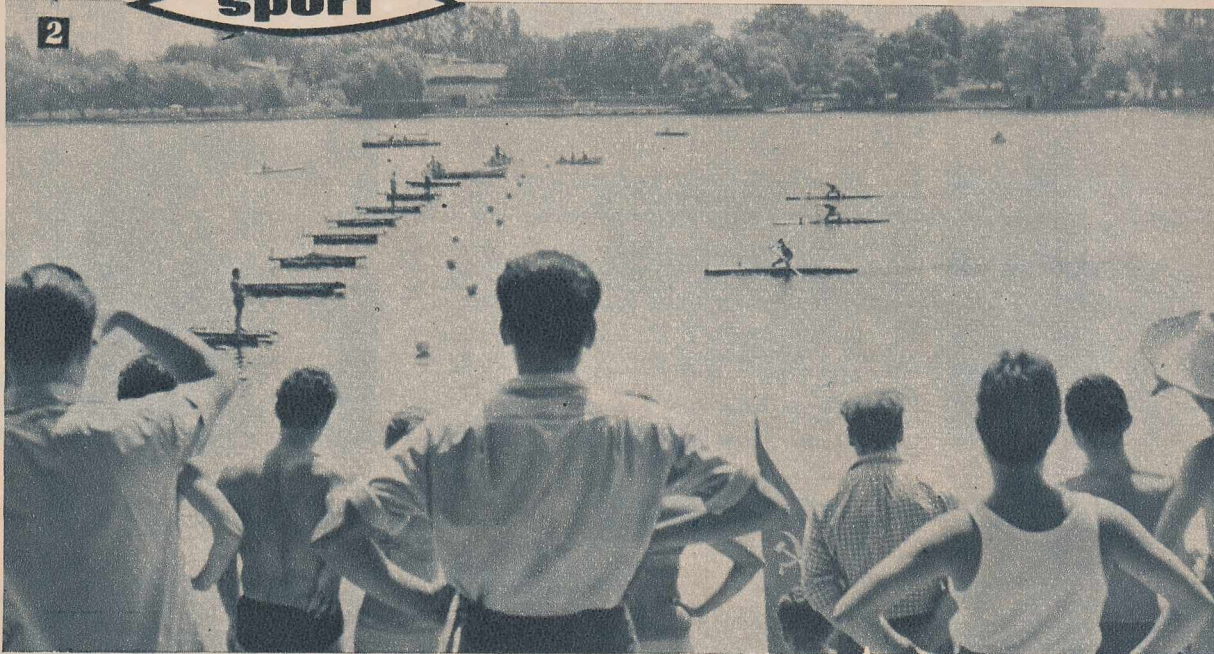
VINERI 2 AUGUST 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Știți să desenați, copii?! — Băiețelul cu heretă de mariner, povestire de Octav Păncu-Iași. Desenează Iurie Darie 19.35: Emisiune de știință — Lumină și oțel 19.45: Emisiune de artă plastică — Expoziția din Dresda 20.05: Filmul maghiar „Toată lumea e nevinovată“ 21.25: Seară de canțonete și serenade. Soliști: Gabi Pascu, Titus Moraru și Florin Dorian. Acompaniază o formație condusă de Gică Rădulescu. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

SÂMBĂȚĂ 3 AUGUST 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru copii — „Ariciul în tabără“, emisiune muzical-satirică de I. Avian 19.30: În fața hărții 19.55: „Cerule n-are gratii“ — o producție a Studioului cinematografic „București“ 21.30: Muzică distractivă. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

În paginile 21-23:
Programul de radio

sport

1 Un adversar modest..., o victorie ușoară, și iată-i pe jucătorii de la „Petrolul“-Ploiești în posesia Cupei R.P.R. „Siderurgistul“ n-a putut opri tirul precis al ploieștenilor, care au temperat și ambiția fotbalistilor de la Galați, și pe înfocații suporteri care scontau o surpriză.

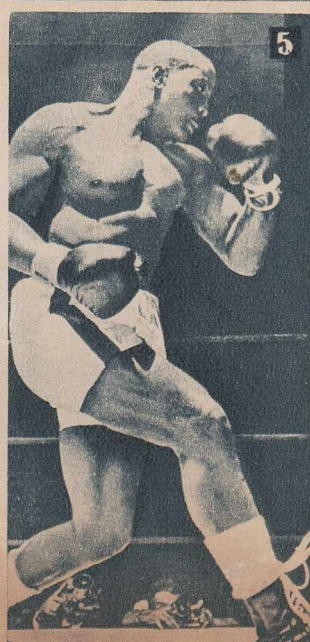
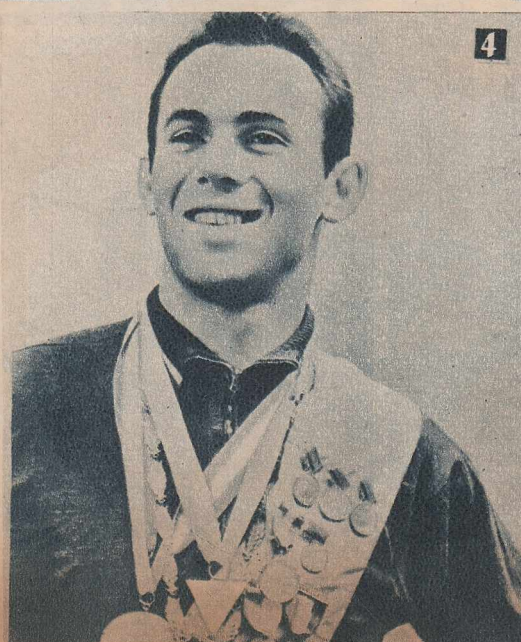
2 Înaintea campionatelor mondiale nautice de la fațe (Iugoslavia) sportivi și sportive din nouă țări și-au verificat potențialul în „Regata Snagov“ de caiac-canoe. Spre satisfacția noastră, sportivii care ne-au reprezentat au dovedit o bună pregătire, câștigând într-o manieră categorică nouă probe.

3 Pe velodromul din parcul sportiv Dinamo s-a desfășurat a treia ediție a concursului internațional de ciclism pe pistă. Demne de semnalat sînt: victoria ciclistului Vasile Burlacu la proba de semifond (în fotografie: un aspect de la această probă) și noile recorduri republicane la 4.000 m (4:49,8), la urmărirea pe echipe, la cursa italiană (2:17,2) și la viteza juniori (12,0 sec.).

4 Pe stadioanele lumii, Valeri Brumel continuă din ce în ce mai solitar asaltul „înălțimilor imposibile“. Americanii i l-au opus într-o vreme pe negrul John Thomas, cotelat ca un fenomenal zburător peste ștachetă. Dar Thomas a rămas cu mulți centimetri în urmă și privește nostalgicele avansul.

Moscova 1963: la a treia încercare, Brumel stabilește un nou record mondial: 2,28 m!

5 În prima întâlnire de box pentru titlul de campion mondial publicul a primit victoria lui Sony Liston cu o tăcere de gheață. Imbatabilul Floyd Patersson, cel care timp de șase ani deține titlul fără întrerupere, fusese făcut K.O., în mai puțin de trei minute, de către colosul de 100 kg, a cărui mașină musculară acționa zdrobitor. Revanșa din zilele trecute de la Las Vegas a confirmat valoarea lui Liston. În primul rund (minutul 2) Patersson a fost făcut din nou K.O.!

PĂRINȚI ȘI COPII

In locurile acestea, pustii cu un secol în urmă, au prins înții a se statornici câteva familii de țărani pribegi. Cei mai mulți dintre ei, palmași din tată în fiu, fugiseră de pe moșiile boierești din sud. Alții — ardeleni de baștină — trecuseră munții, mînați din urmă tot de urgia moșierilor.

Aici, pe malul Rîmnicului, la zeci de kilometri de cel mai apropiat tîrg, au găsit și unii și alții un adăpost vremelnice. Și-au durat căscioare din lut, au botezat așezarea Mărtinești și au trăit liniștiți... nu se știe exact cît, în orice caz puțină vreme. Moșiile boierești i-au împresurat curînd. O ștampilă de bronz scoasă mai deunăzi de sub brazdă de fierul plugului poartă următoarea inscripție: „Bilet pentru o zi lucrată”, dovadă că la 1864, după cum au stabilit specialiștii, locuitorii comunei au ajuns din nou clăcași pe pămînturile latifundiarilor.

Locurile acestea ferite de lume — căutate într-adins de primii locuitori ai comunei Mărtinești — au constituit în schimb pentru nepoții și strănepoții acestora o pacoste fără margini. Pentru cea mai mică tîrguială, patru ore de drum cu căruța pînă la Rîmnicu-Sărat sau la Focșani.

Pe cele două familii de boieri în schimb nu le-a afectat cu nimic pustietatea locului. Ele și-au înălțat conace mari, garnisite cu tot confortul citadin. E adevărat că palmașii din Mărtinești le-au transformat în scrum în 1907, dar stăpînii lor le-au refăcut în același an, întărind, pentru orice eventualitate, și harapnicele vătăjeilor, și paza jandarmeriei comunale.

...Toate acestea au trecut azi în domeniul amintirilor. Chiar și din vechiul conac al boierilor din Mărtinești a rămas doar amintirea, deoarece pe locul lui au fost ridicate clădirea și atelierelor mecanice ale S.M.T. din Mărtinești.

Astăzi toți sătenii aparținînd tinerei generații pot afla cîte ceva despre viața din trecut a comunei doar ascultînd istorisirile părinților și bunicilor, din viață.

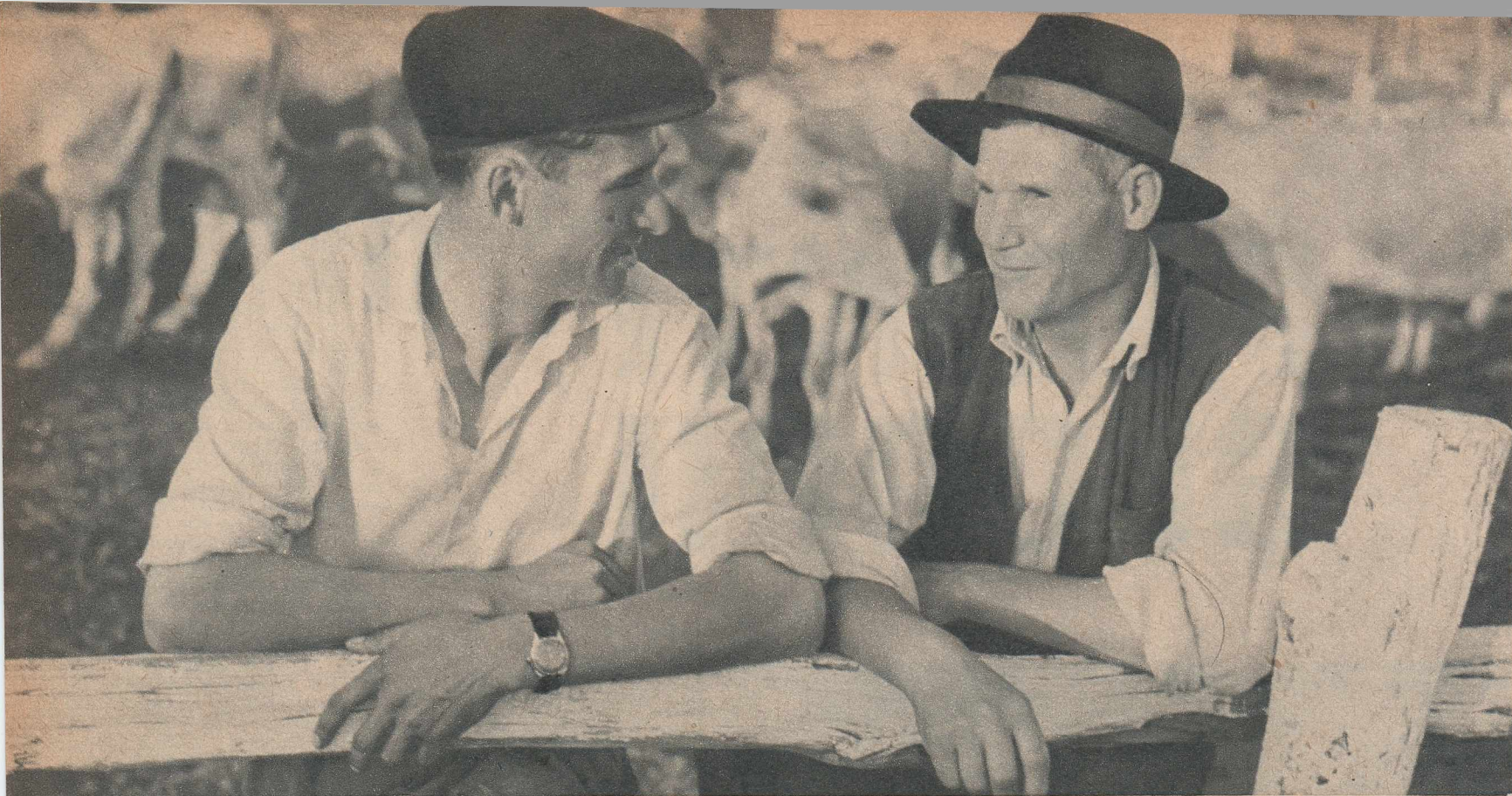
Tractoristul Dumitru Gheonea, de pildă, cunoaște viața din trecut a comunei așa cum i-o povestește în răstimpuri tatăl său, colectivistul Ștefan Gheonea. E drept, ceva și cumva își mai amintește și tînărul Gheonea, dar mult prea vag pentru ca, ajutat de memorie, să reazeze în locul clădirilor noi ale S.M.T. vechiul conac boieresc al lui George Plagino.

— Cînd eram așa ca tine — povestește tatăl — soseam de două ori pe an la curtea lui Plagino. Boierul își avea casele exact pe locul unde este astăzi semeteul. Ne întîmpina vechilul și înce-

Liviu MAIOR

(Continuare în pag. 6)

I Despre viața din trecut a comunei tînăra generație a Mărtineștilui poate afla cîte ceva doar ascultînd istorisirile părinților și ale bunicilor în viață. Printre cei mai solicitați povestitori se numără și colectivistul Matel Petrache.

Doi colectivști frunzi: Gheorghe Matel, șeful brigăzii zootehnice (stinga), și tatăl său, Alexandru Matel, membru al aceleiași brigăzi.

pea cu noi tocmeala. Învoielile se creștau pe un răboj de care își mai amintesc bine bunicii tăi. Eu nu l-am apucat; țin însă minte niște catastife groase. Același drac. Învoiala se făcea 5 la 2. Adică, la recoltare, 5 părți boierului și 2 mie, care i-am lucrat pământul.

De fapt sătenii sosesc și astăzi pe locul fostului conac. Mai exact spus, sosesc delegații colectivei pentru a încheia cu S.M.T. contractele de producție ale anului în curs. Din Mărtinești au plecat să învețe meseria de tractorist peste 80 de tineri. Mulți dintre ei lucrează, împreună cu Dumitru Gheonea, la S.M.T. din Mărtinești. Mașinile lor fac astăzi toate muncile capitale ale unui an agricol: aratul, semănatul, recoltatul. Iată de ce, glumind fără răutate, tânărul Gheonea spune uneori tatălui său:

— Încetul cu încetul mașinile noastre vor prelua întreaga muncă pe care o mai faceți voi astăzi cu brațele.

— Tu să-ți vezi de treaba ta! — se supără sincer bătrînul.

Și deocamdată... pe bună dreptate. Nu de alta, dar încă nu s-a ivit omul care să inventeze mașini pentru ales neghina din lanul de grâu sau brațe mecanice care să deosebească poamele coapte de cele verzi. Când se vor ivi, el, Gheonea tatăl, va fi primul care va învăța să le mînuiască.

Dumitru Gheonea zîmbește fără să se supere. Asemenea dispute cu tatăl său se ivesc des, dar se sfîrșesc întotdeauna repede, și de fiecare dată bătrînul, binevoitor, își continuă istorisirile.

— Treaba era multă, și pe vremea mea se făcea numai cu brațele. Ca să avem spor, ieșeam cu toții la cîmp. Mai greu era cu cei mici, pe care trebuia să-i lăsăm acasă.

— Singuri?

— Mai cu mama-mare, pînă ce

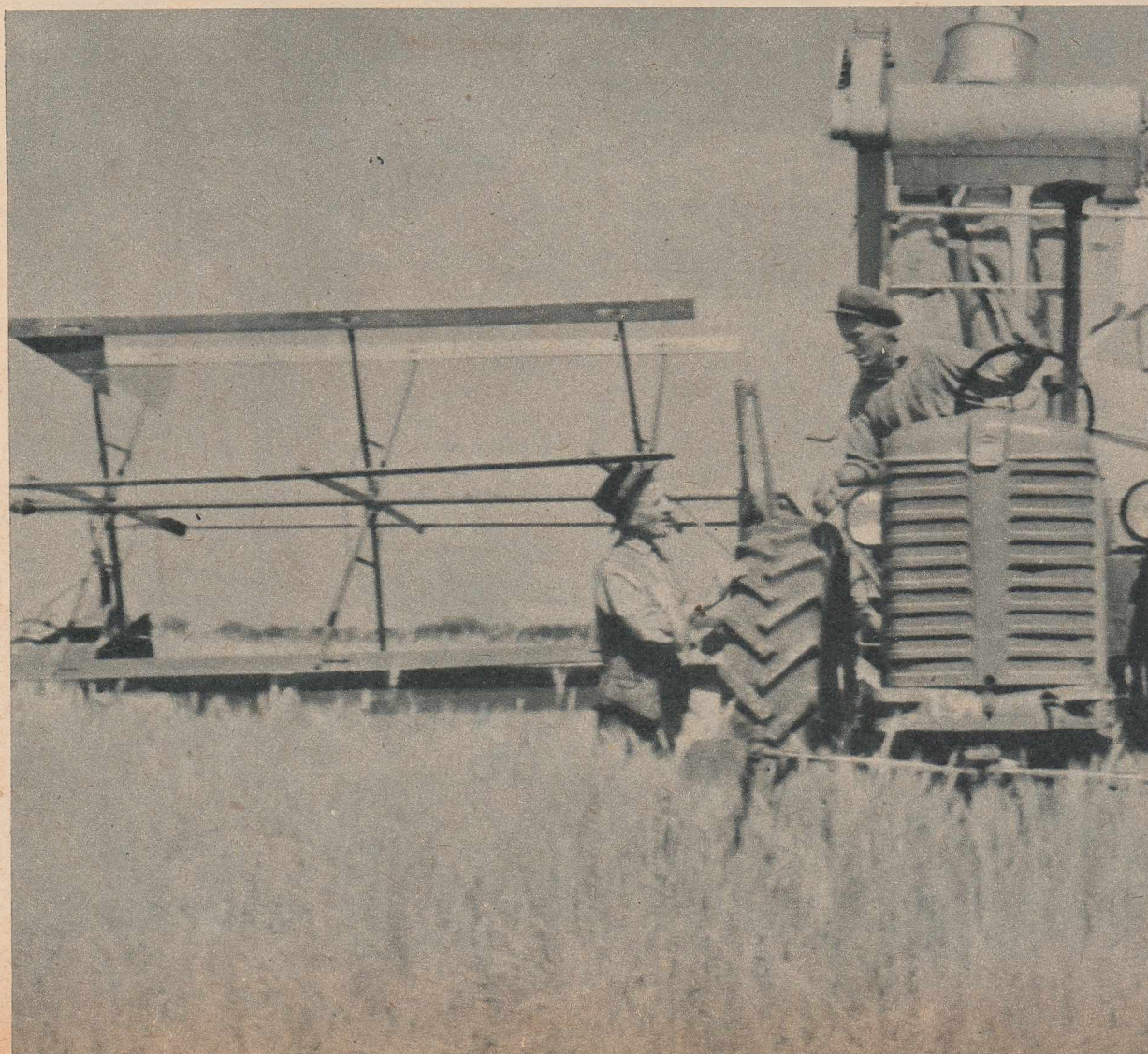
a trăit mama-mare, mai cu o vecină, deoseori singuri, de capul lor. Ce se putea întîmpla acasă în lipsa celor mari? Întreabă-l mai bine pe Cristache.

Ștefan Cristache e coleg de...

generație cu Dumitru Gheonea și singurul copil al colectivistului Niță Cristache. E drept, a mai avut patru frați, dar trei s-au prăpădit de boli „fără leac”, iar pe al patrulea l-au aflat

porcii în copăie și l-au sfîrtecat de viu.

Ștefan Cristache are și el doi copii. Pe amîndoi îi duce în fiecare dimineață la grădinița colectivei.

Băiat la grădiniță are și brigadierul zootehnist Matei A. Gheorghe.

— Nevastă-mea lucrează la câmp, iar eu cu brigada zootehnică. N-avem grija băiețelului. Adică, într-un fel — și tovarășul Matei zîmbește — tot o avem.

Apoi îmi explică. El, Gheorghe Matei, a izbutit cu ajutorul științei învățate la cursurile de specializare și cu o practică susținută ceea ce tatăl său, colectivistul Alexandru Matei, n-ar fi reușit să realizeze niciodată. A izbutit, cu alte cuvinte, cu ajutorul celor 32 de îngrijitori ai brigăzii sale, să sporească sectorul zootehnic al colectivei din Mărtinești, aducându-l primul pe întreg raionul Focșani: 543 de bovine, dintre care 146 vaci cu lapte. Și ce fel de vaci? Un exemplu: recordistele Moji și Roza — rasa Siementhal — dau zilnic pînă la 32 litri de lapte.

— Ar fi păcat — continuă Gheorghe Matei — ca băiatul să-mi rămînă mai prejos. Dacă-i va plăcea cartea, vreau să-l fac inginer agronom. Eu n-am mai apucat să învăț, cu toate că am avut multă tragere de inimă spre învățatură.

Mult i-a plăcut cartea și colectivistului Barbu Gheonea, azi în vîrstă de 64 de ani. Atît de mult, încît la vîrsta de 15 ani a încercat următoarea învoială cu tatăl său:

— Tătuță, am și eu un gînd: treacă partea ce mi se cuvine la frați și surori, iar pe mine dă-mă să învăț la liceul din Rîmnic.

Răposatul Gheonea — povestește în continuare Barbu Gheonea — l-a privit mai întîi uluit. Apoi, oftînd, și-a descins

cureaua nădragilor și i-a scos din cap „păsările” pe vecie. Barbu Gheonea n-a avut încotro. A devenit, ca toți frații săi, plugar în Mărtinești, s-a însurat și a făcut trei copii. Doi băieți și o fată: Ionică și Tudorel, care învață azi pe băncile Facultății de construcții din București, și Irina, care e profesoară de științe naturale într-o comună de lîngă Galați.

Mîndru e de băieții săi și bătrînul colectivist Petrache Matei și...

— ...Credeți-mă, era cît p-aci să mă pun contra. Era prin '46; războiul și seceta lăsaseră și în comuna noastră sărăcie mare. I-am dat totuși la școală. Cum, nu mă întrebați... Pe urmă a venit reforma învățămîntului și băieții au primit amîndoi bursă. S-au ținut de carte și au ajuns: unul profesor de istorie, care

Din mijlocul tinerilor comunei Mărtinești și-au luat zborul spre școlile medii și de învățămînt superlor peste 120 de băieți și fete. Unul dintre aceștia, N. Petrache, fiul colectivistului Matei Petrache, a ajuns directorul Bibliotecii racionale din Focșani.

acum conduce biblioteca din Focșani, celălalt inginer geolog la Moinești.

Colectivistul Petrache Ștefănașche, în schimb, n-a avut niciodată planuri... îndepărtate. El și-a dorit copiii cît mai aproape de casa părintească, gospodari vrednici, sănătoși și nimic mai mult. Ei, dar după cum se mai întîmplă, omul propune și... fiul dispune. Nicolae Ștefănașche a devenit mai întîi tractorist. Anul

La Institutul „Maxim Gorki” din București, studenta Profira Albu (mijloc) a luat cu bine ultimul examen al actualei sesiuni.

Întîmplarea a făcut ca în vara aceasta colectivistul Ștefan Gheonea să lucreze pe combina condusă de fiul său, mecanizatorul Dumitru Gheonea.

acesta, la alegerile din 3 martie, Ștefănașche tatăl a avut marea bucurie de a vota candidatura propriului său fiu. Nicolae Ștefănașche, băiatul său, a devenit președintele Sfatului popular din comuna Mărtinești.

Adevărul e că nu-i vine nici simplu și nici ușor să fie azi președinte de sfat la Mărtinești. Nu de alta dar, după cum se vede la tot pasul, înaintașii săi n-au stat de loc cu mîinile în sin. La Mărtinești, în vechea comună de fugari pierdută în inima cîmpiei, s-a dezvoltat în anii puterii populare una dintre cele mai puternice colective din întregul raion. Aici, unde trăiau oameni care nu vedeau orașul decît la recrutare sau urniți de vreo boală afurisită, s-a înălțat o școală de șapte ani în care învață 734 de copii, funcționează trei cămine culturale, un cinematograf și un dispensar medical cu șapte cadre sanitare. Din mijlocul tinerilor din comună și-au luat zborul spre școli medii și de învățămînt superior din țară peste 120 de băieți și fete. Pe urmele acestora pleacă grăbiți în fiecare toamnă zeci și zeci de noi tineri ai Mărtineștiului.

La noi, spun oamenii, toată lumea se grăbește. Colectiviștii din Mărtinești și-au pus în plan să ajungă din urmă un secol întreg în care moșii și strămoșii lor au ținut, fără voie, istoria pe loc.

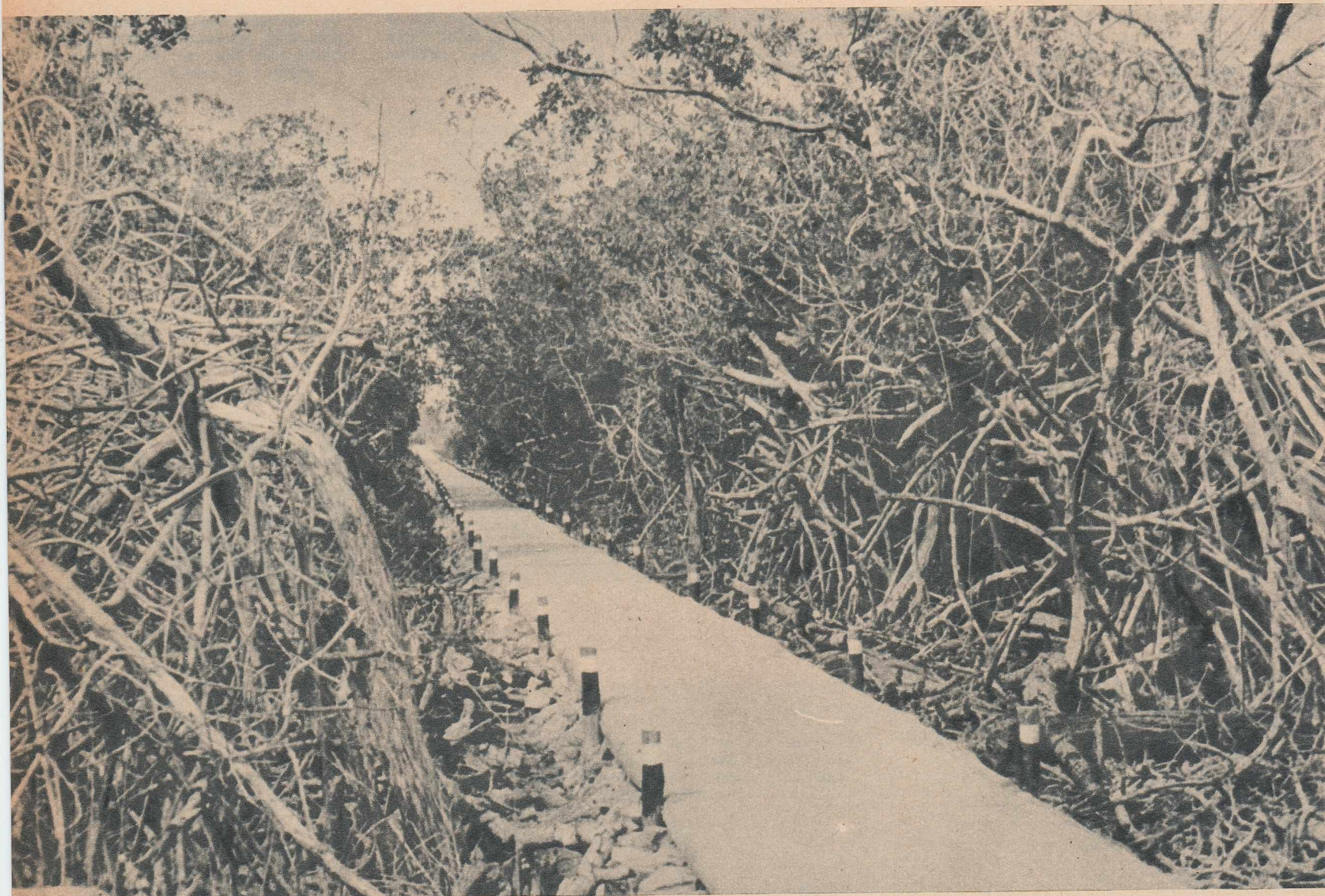
Zoriți, vechii pâlmași de pînă mai ieri scriu azi împreună cu fiii lor noua istorie a comunei.

Liviu MAIOR

Fotografiile de Elena GHERA

**ÎNSEMĂRI
DE
CĂLĂTORIE**
de Valeriu POP

Oriente-cu

Havana — statuia lui
Calixto Garcia.

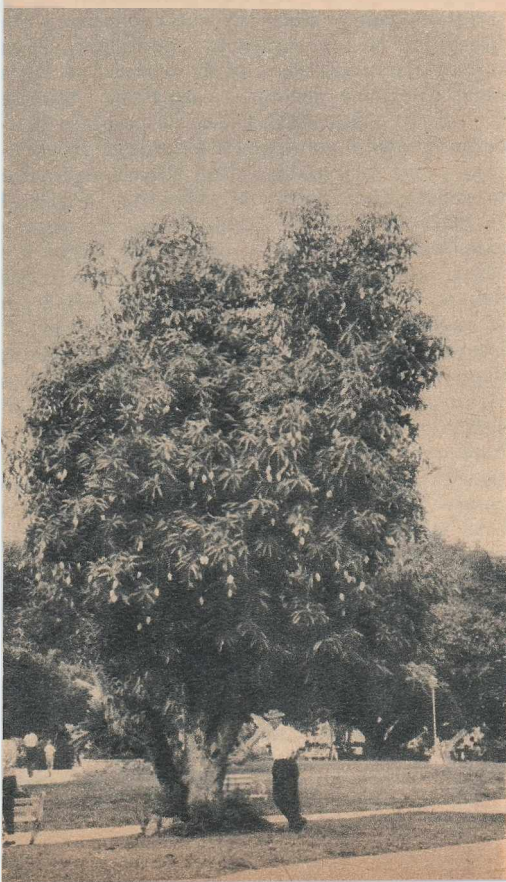
a de la revolucion

Spre Santiago de Cuba

Pe mai bine de 1.000 km, Cuba este străbătută de o șosea îndeajuns de lată și bine lucrată în asfalt și beton și care, cu excepția unei tangente pe strămoșia Florida, nu se apropie de țărături decât la cele două extremități: spre vest, La Fé, o mică localitate din Pinar del Rio, iar spre răsărit, Santiago de Cuba, capitala provinciei Oriente. Înaintând spre est, șoseaua leagă în noduri dese Matanzas, Santa Clara, Ciego de Avila, Camaguey, Holguin și altele. Mare sau mic, fiecare oraș este cât se poate de interesant prin așezarea și flora sa bogată, prin edificiile și numeroasele locuri de însemnătate istorică națională risipite cu dărnicie de cele câteva secole de existență a țării. Dar toate aceste orașe sînt cu totul altceva decât Havana. Construite la intervale scurte, în timpul ocupației spaniole, ele se aseamănă, avînd la bază, probabil, aceeași concepție urbanistică și arhitectonică: o piațetă patruleteră în centru, cu o capelă decorativă sau statuia vreunui viteaz în mijlocul ei, și cu masive clădiri de jur împrejur. Apoi o mulțime de străzi strîmte și cotite ce pornesc din piață în toate direcțiile, legînd una de alta case și căsuțe din piatră sau scîndură, locuințe fără curți, cu intrarea direct din uliță. Ca peste tot, și în localitatea aceasta cu ziduri vechi și fierbinți, cu puține fabrici și instalații tehnice, cu apa potabilă drămuțită pînă la gram și minut — puterea populară a început să-și pună cartea de vizită pe numeroase noi școli și spitale,

Poteca de piatră construită peste mlaștinile de la Playa Coloradas, unde a avut loc debarcarea celor 82 eroi de pe vasul „Granma”, în frunte cu Fidel Castro.

Una din frumusețile peisajului cuban — arborile gustoaselor Mango.

pe complexe de locuințe și conducte de apă proaspătă și multă, pe centrale electrice și noi întreprinderi industriale ce se înalță în Las Villas, în Manzanillo. Cienfuegos sau Holguin.

N-a fost întîmplător

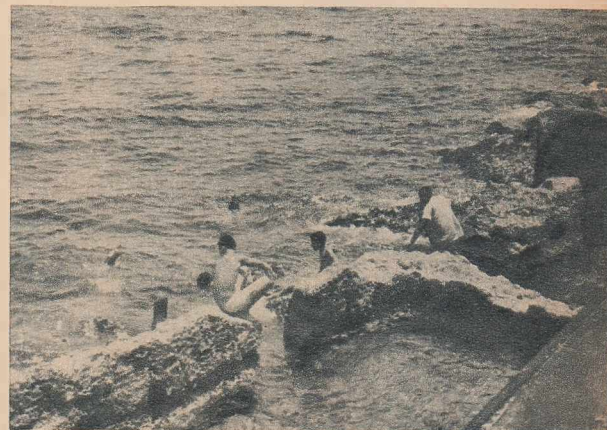
Cuna de la revolucion, adică: „leagănul revoluției” — așa numesc cubanii provincia Oriente, unde s-au născut și de unde au pornit, aducînd libertatea, trupele de partizani ale lui Fidel Castro Ruz. Istoricii vor putea din nou să releve legitățile istoriei, căci vor spune și spun: „Nu întîmplător s-a pornit de aici”. Oriente este cea mai mare regiune a Cubei, cu 22 orașe și cu o populație de peste 2 milioane de locuitori. Deși, în general cu caracter agrar, provincia are puternice concentrații muncitorești: în nord, Nicaro de la Bahía de Levisa cu minele și uzinele sale de nichel; în vest — Manzanillo, cu numeroase unități piscicole, apoi Guantánamo și, în sfîrșit, orașul primelor victorii ale revoluției — Santiago, capitala regiunii, cu rafinăria sa de petrol, fabrici de zahăr și de „Bacardi”, întreprinderi de construcții. Trupul viguros al provinciei este încins de puternica centură a munților Sierra Maestra, lăcașul zecilor de mii de munteni, muncitori și semiproletari agricoli și forestieri, crescători de animale și vînători neînfricați — oameni cu un spirit revoluționar dezvoltat. Istoricul va adăuga, bineînțeles, tradiția mișcărilor neîntrerupte pentru eliberare sau pur și simplu a revoltelor spontane pornite din disperare și amară obidă, a luptelor organizate duse de clasa muncitoare împotriva exploatareii și asuprii și va conchide în mod absolut just: „Nu întîmplător revoluția s-a născut și a pornit din Oriente”.

Itinerarul nostru prin provincia Oriente a cuprins locuri memorabile, care amintesc de fapte glorioase și care vorbesc astăzi despre eforturile partidului și statului pentru construirea fericirii poporului eliberat. Liniștitul orașel școlăresc din Santiago de Cuba — Ciudad escolar „26 de Julio” — se dezvoltă mîndru în fosta fortăreață militară „Cuartel Moncada”, luată cu asalt de Fidel Castro și tovarășii săi în 1953. Pe un perete stau alături două desene. Unul reprezintă un moment al luptei de acum 10 ani și este lucrat de Luis Alberto Zamora, elev din clasa a V-a, iar celălalt, aparținînd elevei Rafaelo Luisa de 7 ani, este intitulat „Clasa noastră”. Simbolică alăturare. În fosta cazarmă a jandarmilor singerosului Batista, în complexul școlar de azi, învață în prezent 1.430 elevi. Clase luminoase, ateliere de pictură sau de lăcătușărie, săli de sport, cantine, club. „Pentru asta a fost luată cu asalt fortăreața! — ne spune, arătîndu-ne mulțimea de copii din curte, directorul școlii, José Nazario. Pentru ca astăzi în Oriente să învețe peste 300.000 de elevi, pentru ca să existe 400 școli urbane și 3.200 de școli rurale, pentru ca neștiința de carte să nu se mai cuibărească nicăieri, niciodată, nici la un singur om”.

La „Gran Piedra”

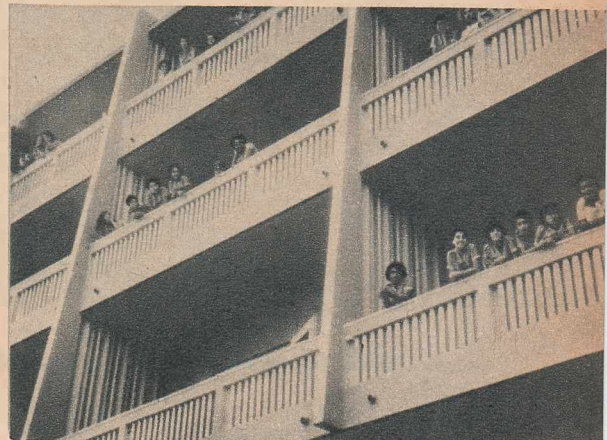
Piatra Mare, un vîrf din Sierra Maestra. Sîntem găzduți la complexul caselor de odihnă pentru muncitorii evidențiați. De aici, de la înălțimea de 1.250 de metri, cuprinzi cu privirea o bună parte din

(Continuare în pag. 10)

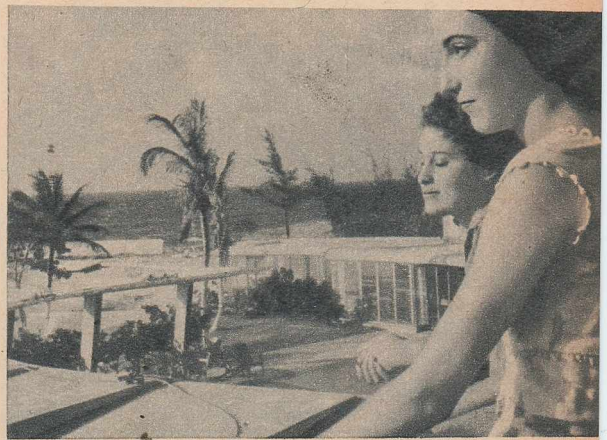

Un colț pitoresc al înșoritului țărîm cuban.

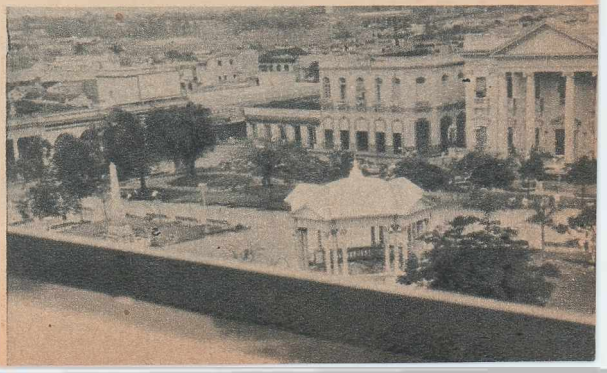
Studente ale Institutului de artă, în balcoanele căminului.

Pe țărmul oceanului, în fostele cluburi nautice ale milionarilor, astăzi funcționează centre școlare precum și case de cultură și odihnă.

Santa Clara. Piața centrală, specifică pentru orașele din provincia Oriente.

Portretul fostei sclave Ma Ceferina, azi cetățeană liberă a Cubei libere.

culmile stîncoase și povirnișurile acoperite de arboret mic ale acestor vestiți munți, în care fiecare potecă evocă o părticică din marea istorie scrisă în „Sierra”. De aici cuprinzi cu privirea și întinderile nemărginite și verzi ale apelor Mării Caraibilor. Priveliștea este fascinantă. Lumina tulburătoare a soarelui tropical, filtrată de straturile de aer, limpezi dar suprasaturate de umiditate, se revarsă difuz, atenuînd orice stridentă în coloritul divers și contrastant al peisajului și învăluind totul într-o atmosferă de liniște și poezie.

Prin desişul de caniamba (specie de bambus) se zăreşte o clădire la intrarea căreia o tăbliţă indică: Muzeu. Este un vechi bastion militar francez, care mai tîrziu a devenit „fortul” și locuința personală a traficantului de cafea și de sclavi, pe nume Louis Cousse. În demisolul casei sînt înșirate carcerile și beciurile de cazne pentru disciplinarea sclavilor. Camerele muzeului de astăzi sînt pline cu obiecte și unelte ale timpului, arme și multe, foarte multe cătușe — grilletes — pentru ținut oameni de zidurile dăltuite în stîncă. Partea de sus a clădirii adăpostește locuința stăpînului. Lucruri obișnuite. Un singur detaliu mi s-a părut inedit și impresionant. Față în față se privesc două fotografii: cea a lui Cousse, stăpînul, și cea a bătrinei negrese Ma Ceferina, fostă sclavă a lui Cousse, fotografie făcută și așezată după deschiderea muzeului, ca o mărturie vie a triumfului dreptății și libertății omului. Trebuie neapărat precizat că Ma Ceferina este în viață, are 117 ani, e sănătoasă și, adeseori, însoțește cîte o echipă culturală prin sate, interpretînd dansuri și cîntece de epocă sau povestind despre străvechile triburi ale indienilor Si boney, exterminate complet de către cotorpitorii spanioli, ori despre faptele vitejești ale lui Calixto Garcia, sub a cărui semnătură pusă pe depeșele către generalii inamici, scria întotdeauna sfidător: „Campos de Cuba Libre”.

Socialism la babord!

Marea era în ziua aceea neobișnuit de liniștită. Se vedea pînă departe, spre Haiti. La cîteva mile de țarm, un singur obiect: în „apele internaționale” un vas militar al S.U.A. și-aruncat ancora, staționînd apoi cu impertinență aproape o săptămînă în fața țarmurilor cubaneze. Se agită stegulețe, se semnalizează lunete scormonesc țarmul, se fotografiază și se raportează, probabil pentru a mia oară, că se vede socialism la babord. Acestei demonstrații i se spune de către propaganda militaristilor nord-americani acțiune pentru intimidarea și descurajarea revoluției. N-ai fi poate cuviincios, față de cititori, să înșii aici diferitele mesaje... necifrate trimise de oamenii de pe cheiri sau de pe plaje la adresa acestor demonstrații stupide și provocatoare. Îmi voi îngădui să dau doar o explicație la ultima din fotografiile alăturate. Camionul întilnit de noi în drumul spre Camaguey este încărcat cu colete, bidoane și lăzi pe ale căror mari etichete aplicate de autoritățile cubane citim: „Pago de la indemnizacion por la invasion a Playa Giron. Patria o muerte!” Despăgubiri plătite guvernului cuban pentru daunele provocate de invazia de la Playa Giron și compensații pentru eliberarea mercenarilor luați prizonieri de armata revoluționară cubană. Citind aceste cuvinte ne amințim totodată de avertismentele foarte serioase date de Cuba și de prietenii ei acelor care își mai fac iluzii în ce privește soarta vreunei noi încercări de a atenta la suveranitatea insulei libertății. I-am cunoscut pe cuban și am văzut la ei hotărîrea de nestrămătu de a lupta, la fel de decisi, pe cele două marfronturi din Cuba de azi: apărarea patriei și construirea socialismului. Totodată am văzut la ei hotărîrea de a merge în această luptă pînă la victoria finală.

Fotografiile autorului

Un transport de produse americane livrate guvernului cuban ca despăgubire pentru invazia mercenarilor de la Playa Giron.

■ România, una din țările cele mai bogate din lume în resurse balneare ■ Se construiesc helioterme ■ Aliați: cimpurile electromagnetice

doctori fără doctorii

Să ne păstrăm sau să ne redobândim sănătatea prin lumină, aer, căldură, ape minerale, electricitate. Un medicament este adesea un intrus în organismul nostru, pe când acești agenți fizici constituie însăși ambianța noastră naturală; bine folosiți, ei ajută organismul omenesc în prevenirea și tratarea multor afecțiuni. Iată ce ne spun specialiștii în balneologie și fizioterapie.

Fizioterapia, specialitate medicală cu orientare modernă, are un dublu aspect: metodă profilactică și în același timp curativă, ea folosește agenții fizici naturali și în scop de fortificare și în scop de vindecare. Dar oare nu știm din bătrâni că „unde nu intră soarele pe fereastră intră doctorul pe ușă“?

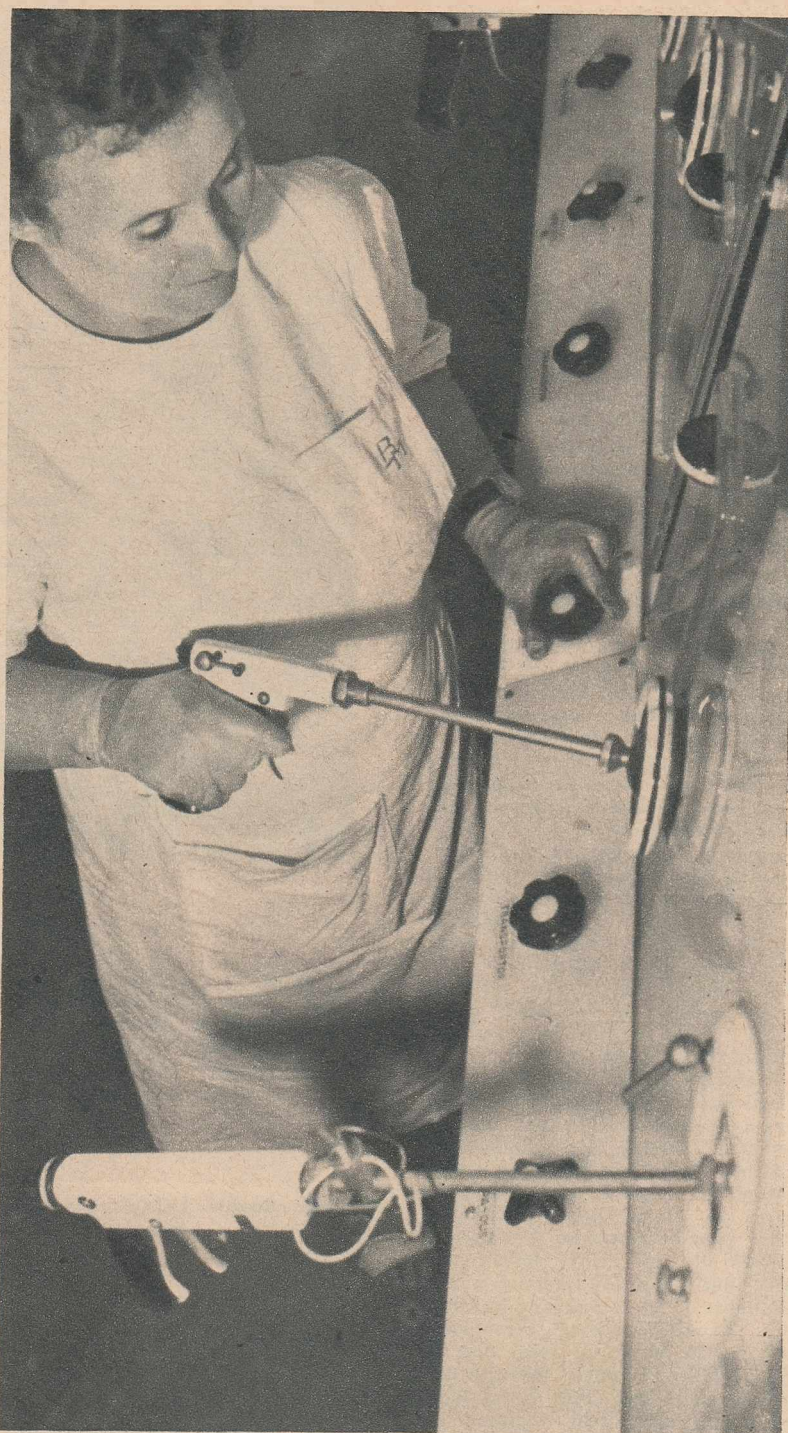
Din păcate, natura, așa cum o cunoaștem, nu e totdeauna... servabilă. Căldura sau electricitatea nu au binevoit încă niciodată să se transforme de la sine în tratamente consecvente, și cu atât mai puțin individualizate. Iată de ce la cura prin agenți fizici naturali s-a adăugat ideea unei terapii cu mijloace artificiale. Și în acest domeniu școala medicală românească are o contribuție originală.

Unde Ursu face pui

Lacul „Ursu“ de la Sovata este o minune a naturii pe care specialiștii în balneologie au încercat și-au izbutit să o imite. Pentru aceasta, mai întâi ei i-au furat secretul, au studiat de unde provine puterea de vindecare a acestui lac.

Ce este de fapt lacul Ursu? Un bazin cu apă sărată, acoperit la suprafață de undele dulci ale Pîrîului Auriu. Apa dulce a pîrîului pătrunde treptat și se amestecă cu apa lacului și astfel se produce în adâncime o stratificare de lichid din ce în ce mai dens și mai sărat. Iar apa, așa după cum știm, păstrează căldura cu atât mai bine cu cât este mai densă și mai sărată. În linii mari ce este, așadar, lacul Ursu? O baie sărată a cărei temperatură crește, pe verticală, de la rece la cald.

Omul care stă în picioare într-o asemenea baie are un colier de apă

Ați recunoscut „revolverul“? Este instrumentul folosit de fizicienii atomiști în manipularea izotopilor radioactivi. Fotografia nu a fost luată la Institutul de fizică atomică, ci la Institutul de balneologie și fizioterapie din București, unde diluțiile de radioizotopi se utilizează în cercetări de balneologie.

rece în jurul toracelui și apă minerală din ce în ce mai caldă spre partea inferioară a trupului. Cel ce se scaldă într-un helioterm — așa se denumesc lacurile de tip Ursu — își cufundă regiunea inimii și a creierului într-o ambianță liniștitoare, iar partea inferioară a trupului într-un mediu stimulator: de aici capacitatea de vindecare. Bineînțeles, trebuie avută în vedere și însăși valoarea terapeutică a apei sărate.

Lacului Ursu îi putem reproșa un singur lucru: că este unic... De ce n-am avea mai multe lacuri ca el? Și un alt aspect: temperatura lacului de la Sovata este instabilă. Într-adevăr, Pîrîul Auriu aduce din munte ape azi mai reci, mâine mai calde, influențând astfel temperaturile de adâncime ale heliotermului natural. Or, balneologii, trecind la o fundamentare științifică, la o individualizare a tratamentelor, recomandă, de la caz la caz, temperaturi speciale. Și aceasta în mod consecvent, pe parcursul a 10, 12, 20 de zile de cură. Ce e de făcut?

Helioterme artificiale — iată răspunsul! Sintem printre primele țări din lume unde se construiesc helioterme artificiale, ideea și proiectul de construcție aparținând cercetătorilor de la Institutul de balneologie și fizioterapie (I.B.F.).

Aici soarele și apa fac toată treaba

Ideea a fost întâia oară pusă în practică la Techirghiol. Aici heliotermul în aer liber a fost construit ca un bazin înclinat, astfel încât fiecare bolnav să stea în picioare la nivelul indicat. Heliotermul își dobindește apa sărată de-a dreptul din lacul Techirghiol, cu care comunică. Iar stratul de apă dulce care, la Sovata, pornește de la pîrîul de munte, este obținut aici pur și simplu prin pulverizarea apei de conductă la suprafața bazinului.

Pulverizarea de apă dulce se face în permanență, cu ajutorul unor

Viorica FILIPOIU

(Continuare în pag. 12)

duze. Dar cum se realizează reglarea temperaturii? Heliotermele comunică cu un alt bazin în aer liber, alimentat și acesta cu apă din Techirghiol. Chiar când aerul e rece, apa sărată din bazinul de alimentare, expus în permanență la soare, își păstrează căldura (în timp ce în helieterm temperatura variază din pricina pulverizării de apă răcorită). Așadar, pentru a regla temperatura de adâncime a helietermului se adaugă, după nevoie, fie apă sărată rece din Techirghiol, fie apă sărată caldă din bazinul de alimentare — și în linii mari helietermul e gata...

Să notăm că aici nu se aude nici duruit de motoare, nici clinchet de manete. Soarele și apa minerală fac toată treaba. Lacul este helieterm în sens literal: „încălzit de soare”. Un tratament „natural”, cu mijloace create de mîna omului.

Există două terapii importante bazate pe acest principiu: de tipul băii calde și de tipul dușului rece. Primul caz l-am descris: tot trupul omului e cufundat în apă caldă, în afară de colierul de apă rece din jurul gîtului. În al doilea caz, omul stă în apă rece cu tot trupul, pe cînd partea inferioară a picioarelor se cufundă în apă caldă. Primul tip de tratament e stimulator, al doilea — liniștitor.

Pe măsura studierii și construirii de noi helieterme tratamentele se vor putea diferenția tot mai mult, în funcție de temperatură și de alți factori.

Anul acesta este în construcție un helieterm la Slănic Prahova; la Ocna Sibiului se caută surse de apă dulce pentru a se transforma o parte din lacurile naturale în helieterme. Se prevede construirea unui mare helieterm artificial la Eforie-Nord.

Noi căi de atac împotriva unui vechi dușman: reumatismul

Electricitatea — iată un alt agent fizic folosit în terapie în chip original de balneologii romîni.

Pianistul, scriitorul, balerina, sportivul suferă uneori de un accident bizar: o anumită grupă de mușchi, pusă mereu în activitate, e strînsă de o cramă. Mîna, piciorul, se „contractează”, nu mai poate îndeplini mișcările obișnuite. Fenomenul apare și în urma bolilor reumatismale sau nervoase.

Cercetătorii de la I.B.F. au creat o metodă originală de tratare a acestei afecțiuni. Ei au dovedit că dacă se aplică un curent galvanic continuu asupra grupei de mușchi opuse prin funcțiunea sa grupei vătămate, țesuturile contracturate își recapătă puțința de mișcare; ele se destind cu încetul și funcțiile fiziologice se restabilesc.

Studiile și tratamentele efectuate în această direcție la institutul au deschis în același timp o nouă perspectivă școlii romînești de reumatologie. După părerea cercetătorilor, tocmai „contractura” este un factor important în apariția și menținerea unor anumite forme de reumatism.

În linii mari, felul în care se desfășoară procesul nu este tuturor familiar. Te-ai lovit la sold. Din cauza durerii, începi să pășești strîmb, cauți să-ți cruți mușchii interesați. Această „cruțare” duce

la contracturarea grupei de mușchi opuse, în timp ce articulația lovită se „lenevește”, se inactivează tot mai mult. Scoaterea din funcțiune a articulației, intervenția unor anumite tulburări metabolice duc la procese degenerative, la afecțiuni de tip reumatismal.

Această concepție medicală deschide perspective interesante în profilaxia și în tratarea reumatismului. Primul principiu profilactic: să stai într-o poziție corectă în bancă, la banc, la birou, astfel încît pîrghiile organismului — sistemul muscular și osos — să funcționeze normal. Profilaxia reumatismului își face loc, așadar, în sfera problemelor de igienă a muncii, interesînd cabinetele medicale ale întreprinderilor și inspecțiile de stat pentru igienă și protecția muncii.

În ce privește partea curativă, potrivit acestei concepții reumatismul poate fi tratat prin electricitate și mișcare, acționîndu-se și asupra mușchilor, astfel încît articulația eliberată din „strînsoare” să intre în activitate și prin aceasta să-și reia funcțiile normale.

Decontracturarea prin curent galvanic continuu a și început să fie practică în diferite unități de fizioterapie din țară. Tot în 1963 s-au extins cercetările privind studiul acțiunii „magnetodiafluxului” (instalație romînească pentru tratament prin cîmpuri electromagnetice) în diferite afecțiuni. Se prevede ca pînă în 1965, în urma rezultatelor definitive obținute prin cercetări minuțioase ale acestui nou agent fizioterapic, toate policlinicele și spitalele să fie dotate cu magnetodiafluxuri.

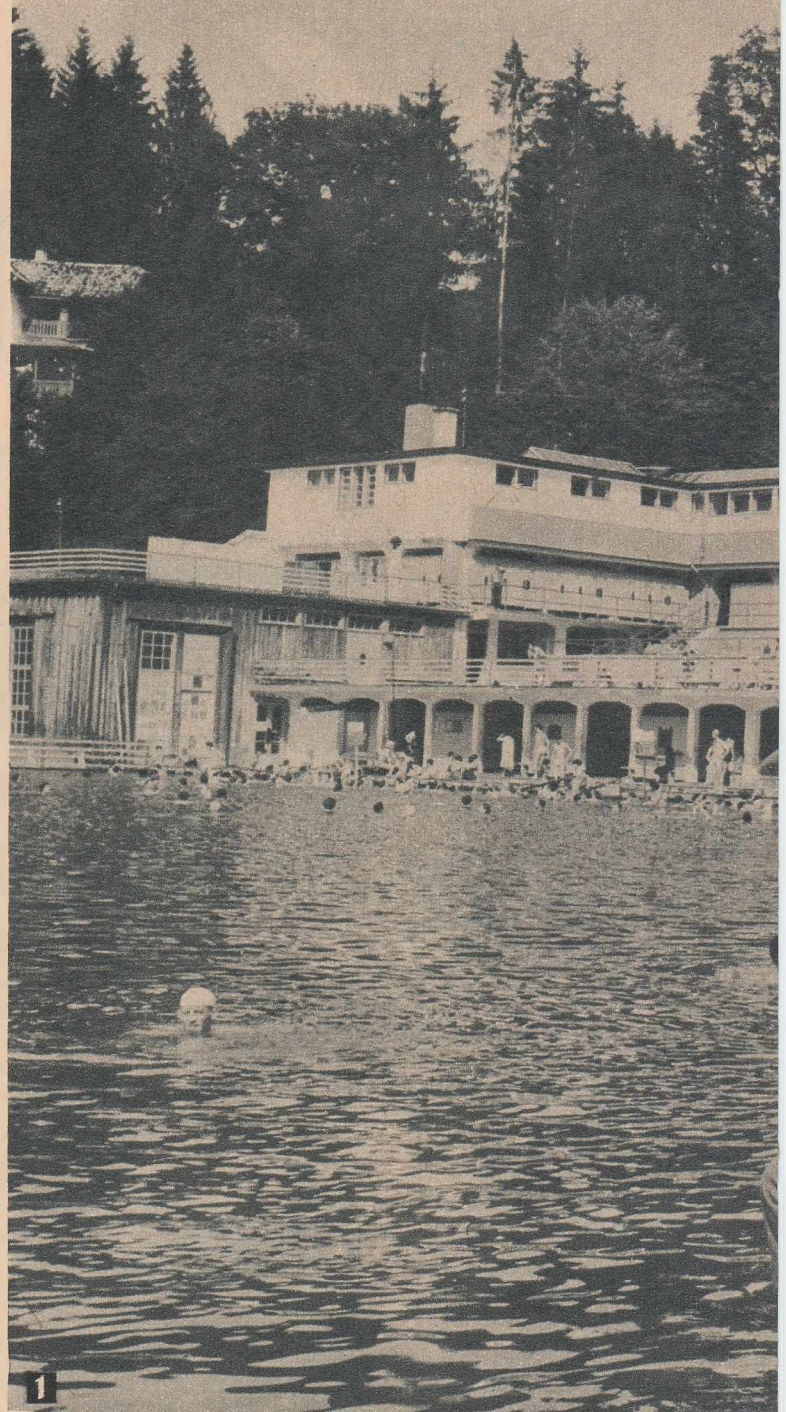
Românii foloseau apele radioactive

În timp ce unii cercetători ai institutului pun la punct metode originale pentru folosirea resurselor naturale existente, alții caută noi surse cu valoare terapeutică.

Multe din stațiunile noastre balneoclimaterice tind să se „permanentizeze”, în sensul că treptat ele încep să funcționeze în toate anotimpurile. Totodată numărul vizitatorilor sporește. În 1965 numărul oamenilor muncii trimiși la odihnă și cură va spori cu 30% față de 1960. În raport însă cu cerințele crescînde, sursele naturale actuale devin uneori insuficiente. Iată de ce un colectiv de cercetători de la I.B.F. a trecut de la masa de studiu la explorare...

Datorită acestei activități în ultimii ani s-a îmbunătățit calitatea și s-a mărit debitul de ape minerale la Bazna, Buziaș, Borsec, Sîngeorz, Călimănești, Căciulata. Tot cercetătorii de la I.B.F. au inițiat captarea la Tinca, lîngă Oradea, a unor izvoare arteziene de apă minerală de tip Vichy (folosită în afecțiunile tubului digestiv), avînd un debit de 56 de vagoane în 24 de ore. În 1963 aceiași cercetători au pus în lucru un foraj nou la Sîncrăieni, regiunea Mureș-Automă Maghiară. Prin acest foraj se obțin zilnic trei vagoane de apă minerală de masă. Diverse lucrări de explorare se efectuează în vara aceasta la Bazna, Someșeni, Miercurea Sibiului, Ocna Sibiului.

Investigațiile nu sînt totdeauna lipsite de senzațional... Bunăoară, în 1962 cercetătorii au observat

1 R. P. Romnă este una din primele țări din lume unde se construiesc helieterme artificiale. „Ideea” a dat-o lacul Ursu, de la Sovata.

2 Razele infraroșii la lucru...

3 Acest bazin de duș subacval și-a luat numele de la forma lui oarecum neobișnuită: „bazin treflă”. Din fotografie, desigur, nu reiese — însă pacientul o poate confirma — tăria și eficiența masajului sub apă efectuat de jetul sub presiune.

la Herculane, pe lângă fostele băi romane, rămășițele unor conducte de ceramică vechi de circa 2000 de ani. Aceste conducte se aflau în vecinătatea unei grote impresionante: „Despicătura“. Coborînd în grotă, cercetătorii au descoperit aici izvoare de apă minerală radioactivă. Probabil că în timpul romanilor, cînd terenul încă nu se surpase și deci la suprafața pămîntului, în aer liber, bazine cu apă radioactivă îmbiau pe cei suferinzi, exista un echilibru hidraulic între izvoarele „Despicătura“ și „Hercules I“. După 2000 de ani, în 1962, acest echilibru a fost restabilit printr-o serie de lucrări de amenajare.

După indicațiile cercetătorilor, urmează să se treacă la exploatarea izvorului „Despicătura“; sondele au și fost instalate. Se prevede ca în 1964 apele radioactive să fie aduse la pavilionul de cură „Horia“, care astfel va fi pe deplin aprovizionat în perioadele de vîrf.

Să amintim, în continuare, că acum cîțiva ani, cu prilejul căutării de apă potabilă, au fost găsite la Iași, la Nicolina, surse importante de ape sulfuroase, cu o valoare terapeutică foarte ridicată. Iar apele sulfuroase capătă în terapeutică o folosință pînă ieri necunoscută, și anume în tratamentul „bolii bătrîneții“, ateroscleroza.

Apa sulfuroasă în slujba tinereții ?

După cum se știe, ateroscleroza e o veche racilă a omenirii, iar în secolul nostru găsirea unui tratament eficient al acestei afecțiuni devine o problemă de prim plan a medicinei mondiale.

În Institutul de balneologie și fizioterapie s-a elaborat o metodă originală de tratament prin ape sulfuroase.

Fiziologii ne arată că ateroscleroza e o boală a metabolismului: în organism, arderile substanțelor grase decurg în mod defectuos și așa se formează acel cerc vicios care duce la îmbătrînirea organismului, la bolile cardiovasculare și la alte afecțiuni. Este un fapt

științific stabilit că arderea substanțelor grase în organism se produce cu ajutorul unor enzime care conțin sulf sub formă activă. În cazul ateroscleroticilor tocmai acest metabolism al sulfului se face în mod deficitar: bunăoară, s-a observat că bolnavii au mai puțin sulf în pereții arteriali. Cercetătorii institutului au pornit tocmai de la această premisă. La capătul unor studii și experimentări riguroase ei au dovedit să dereglările pot fi oprite și chiar redresate printr-o metodă deosebit de simplă: injectînd ape minerale sulfuroase.

Tratamentul acesta oferă bolnavului nu un medicament de supleție — care să procure de-a gata organismului ceea ce-i lipsește — ci posibilitatea de a-și activa procesele metabolice. Totodată s-a constatat că acest tratament duce și la scăderea tensiunii arteriale, și la reducerea vasoconstricției; într-un cuvînt, el rupe acel cerc vicios de care s-a vorbit mai sus.

Metodologia a fost elaborată la I.B.F. și în momentul de față se analizează posibilitățile de punere în practică, pe scară largă, a noului tratament. Fiolele pentru injecții intramusculare ar urma să fie umplute de-a dreptul de la izvor, închise steril pe loc și transportate în diversele orașe ale țării.

Aterosclerozei vor putea face un tratament complex în stațiunile cu ape sulfuroase, iar tratamentul — prin injecții — va putea fi continuat în pauza de cură, în localitățile unde locuiesc în mod obișnuit bolnavii.

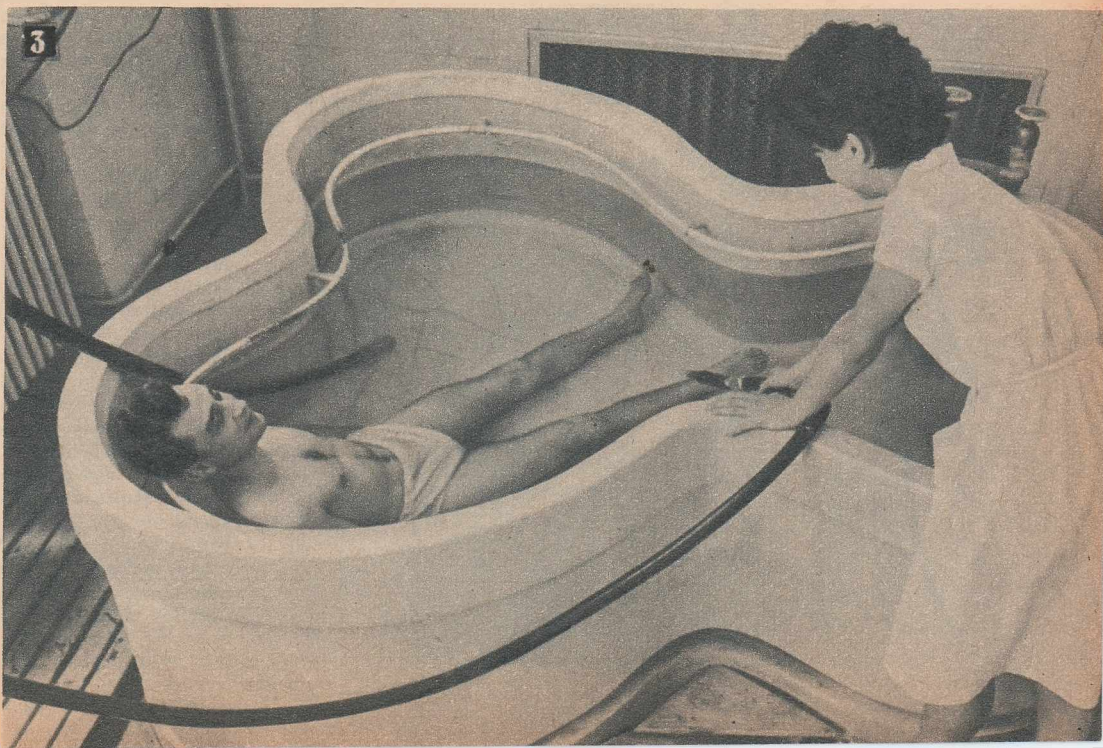
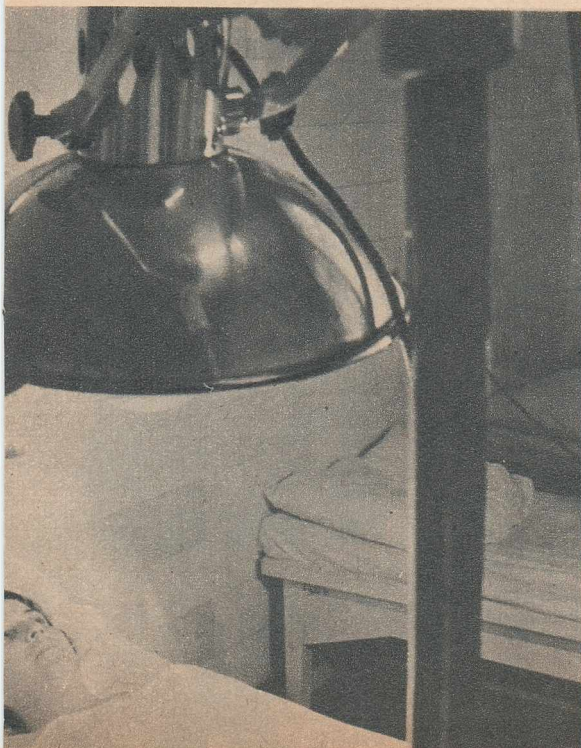
★

România este una din țările cele mai bogate în resurse balneare, în factori acvatici naturali. Printr-o susținută activitate de valorificare a lor sînt puse la dispoziția oamenilor muncii mijloace eficiente pentru a-și apăra și redobîndi sănătatea.

Mina omului creează condiții optime pentru ca să-și exercite înriurirea lor binefăcătoare aliații de preț ai medicinei: agenții fizici naturali, acești „doctors fără doctors“.

Viorica FILIPOIU

Fotografii de S. STEINER

MODA ÎNTRE MODA ȘI EXT

Moda pe care o promovăm se distinge prin ritmul armonios al liniilor și volumelor, prin coloritul delicat, fără stridențe.

La Florența și la Roma, creatorii de modele au început, precum se vede, să reconsidere costumul călugărițelor.

Fiecare dintre noi creează — poate fără să-și dea seama — într-un domeniu al artelor decorative: cel al veșmintelor proprii. Însăși alegerea acestora e un act ce pretinde gust și educație artistică. Nu numai femeile, prin definiție sensibile la frumosul vestimentar, dar și cel mai auster profesor cu haine negre și ochelari cu ramă lată tinde în fond să-și exprime și prin înfățișare personalitatea. Mărturisind gustul personal al celui ce-l poartă, costumul indică totodată gustul și idealul de frumusețe al unei epoci, al unei societăți, al unor clase. Costumul antic grecesc din sec. V î.e.n., de pildă, punea în valoare — prin noblețea liniei sale, prin drapajul său liber — trăsăturile idealului estetic al cetățenilor statului atenian de democrație sclavagistă, vigoarea și sănătatea unui trup armonios dezvoltat. Dimpotrivă, costumul descompusei aristocrații franceze din pragul revoluției de la 1789 era absolut nefiresc, ilogic: artificialitatea sa era obținută, în modelarea siluetei feminine, de exemplu, prin montarea fustelor pe un imens coș de lemn, sirmă sau balene, iar cea a figurii — printr-un machiaj excesiv și prin peruci înalte, împodobite cu pene, păsări, păpuși sau chiar corăbii cu pinze. „Frumosul” acesta excenetric, de fapt excrescența unei fantezii maladive, nu exprima decît intenția unei originalități cu orice preț a exponenților unei clase parazitare.

Există, de bună-seamă, și o foarte precisă modă a zilelor noastre, precisă în ciuda unei evoluții destul de rapide, aducînd mereu noi detalii menite să împropăteze ținuta de la un sezon la altul, să ne înnoiască înfățișarea. Ea se caracterizează în primul rînd prin nevoia de a asigura omului modern, iubitor de aer, lumină, de sport, o libertate a mișcărilor, o maximă comoditate. De aici simplitatea ei: în epoca zborurilor cosmice ar fi de-a dreptul absurd să mai purtăm malacovuri și peruci pudrate... În zilele noastre s-au creat noi criterii ale bunului-gust, care ne îndrumă în alegerea îmbrăcămîntei noastre spre armonia formelor și culorilor și care exclude absurdul, extravagantul. Pornind de la acestea, putem discerne mai limpede ce ni se potrivește din sugestiile diverselor mode, ca și trăsăturile care ne rămîn structural străine, cum ar fi deformările voite, afirmate ostentativ, din unele jurnale de modă apusene.

La baza așa-zisei originalități a liniei feminine promovate anul acesta de unele case de modă din Roma sau Paris stă un prototip uman maladiv, ce corespunde înclinațiilor morbide ale reprezentanților unor clase în descompunere. Pe lângă croiala sau culoarea veșmintelor, însăși expresia

figurii, subliniată de machiaj, precum și poziția corpului manechinelor care prezintă modelele sînt revelatoare: ținuta lipsită de ener-

Tipul promovat anul acesta de unele case de modă apusene: ținuta e lipsită de energie, cu capul atîrînd înaintea, cu pieptul supt și abdomenul proeminent. În plus, un machiaj ce dă figurii o expresie de plictis și suferință.

ORIGINALITATE RAVAGANTĂ

gie, care imprimă corpului o linie în S, cu capul atârând înainte, pieptul supt, abdomenul proeminent este completată de masca de suferință a figurii, de o paloare cadaverică, de ochii încercănăți ca de boală.

Desenele creatorilor de modele accentuează și mai mult aceste tendințe, exagerând până la nefiresc îngustimea umerilor și a toracelui plâpând, subțirimea extremităților, a mâinilor și picioarelor care parcă aparțin unor ființe incapabile de orice activitate practică.

Aspectul general de dezordine și cult al capriciului este obținut în primul rând prin disproporționarea unor dimensiuni fundamentale ale siluetei — falsificând proporțiile anatomice ale corpului, de exemplu: talia prea sus sau prea jos, părțile mari sau gulere enorme, asimetrii etc., ca și printr-un

colorit iritant, în acorduri disonante. Luxul ostentativ merge până la arborarea unor ciorapi brodați, cu perle în vîrf și la călcîi, și care se poartă cu sandale sau... fără, pentru dansat „twist“, a unor pantofi cu tocuri transparente în care plutesc peștișori etc. De bună-seamă însă că moda actuală lansată de unele case occidentale are și amănunte interesante și prezintă unele avantaje. În costumul feminin, de exemplu, talia ușor împinsă în sus — prin pense care aplatizează bustul — dă siluetei o aparență juvenilă, cu condiția să nu fie exage-

rată, îngustind nefiresc toracele. De asemenea, căciulile și pălăriile țuguiate, virfurile ascuțite ale pantofilor dau finețe și eleganță, numai să nu se ajungă la exagerări grotesce și să nu stînjenească libertatea mișcărilor. Alegerea judicioasă și prelucrarea noutăților modei sînt indispensabile menținerii armoniei de ansamblu a costumului, bazată la noi pe proporții firești, pe îmbinări coloristice discrete.

Preluarea directă a unor modele generate de alte popoare sau în alte timpuri, oricît de izbutite ar fi ele, poate totuși tulbura unitatea organică a costumului, asemănător din acest punct de vedere cu oricare operă de artă. Așa se întîmplă, de pildă, cu împrumuturile din tezaurul străvechi al artelor populare. În urma interesului general pentru viața popoarelor Africii și Americii Latine, de exemplu, au ajuns la modă împrumuturile din costumul specific național al acestora (ex. mărgelele mari, multicolore, volanele și pelerinele, mult prea frecvente în ultimele prezentări de modele ce au avut loc la noi).

Și în ce privește silueta bărbătească promovată de unele jurnale de modă apusene înfățișarea disperării blazate, a lipsei de vlagă este vizibilă, de pildă, în efectele de îngustare a toracelui prin scurtarea și strîmtarea exagerată a sacoului. Inovații lipsite de sens artistic, destinate numai să marcheze „originalitatea“ hainelor unor indivizi plictisiți prin excesul de huzur sînt proclamate în fiecare sezon ca „linia modei“. Ultimele exemple: pantalonii largi jos, cu manșeta foarte lată, urmează acum la modă celor strîmți și fără manșetă sau părțile exagerat de înalte, celor joase, cu bor mare etc.

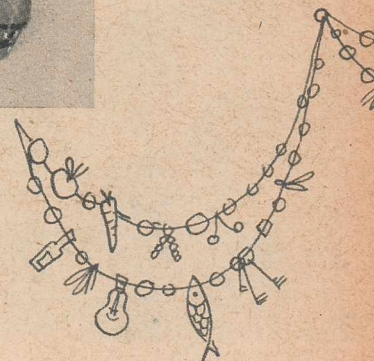
Fără îndoială, manifestările citate nu reprezintă însă decît expresia gustului unei minorități snobe. Progresele tehnice permit azi în multe țări realizarea unor haine potrivite ritmului vieții active; ridicarea calitativă înregistrată în industria hainelor noastre de larg consum, și în special în textile și confecții, pune desigur problema orientării artistice a creatorilor noștri.

În cele mai reușite modele prezentate de revistele de specialitate sau de întreprinderi ca F.C.T. București, Arta modei, fabricile de confecții din Oradea, Timișoara, Cluj, Tîrgu-Mureș costumul tinde să reliefeze o expresie de optimism, calm și destindere prin ritmul re-

Oare nu se pot găsi idei noi și pentru hainele bărbătești? Firește: costumul aristocratic din secolul 18 e pe gustul dandyilor din Occidentul secolului 20.

Mărgele colorate peste tot... Chiar și pe ciorapii brodați, creaiți anume pentru dansat twist.

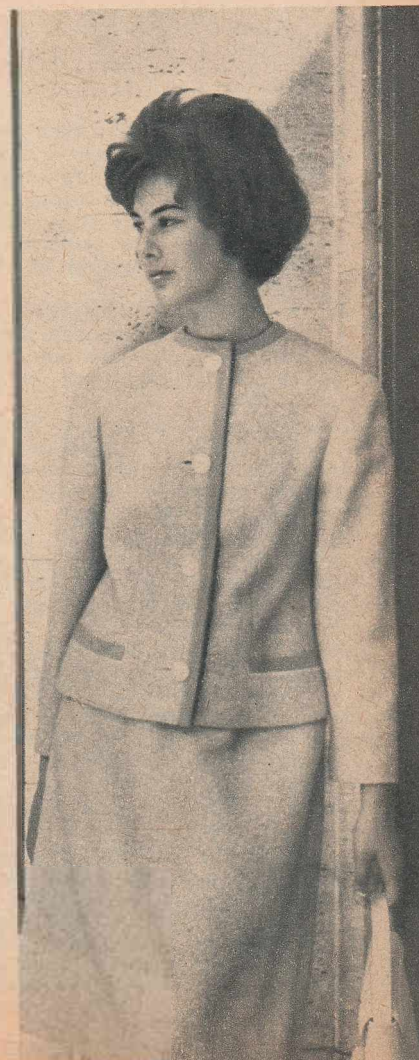
Desenatorii noștri au arătat — e drept încă în prea puține cazuri — că se pot găsi rezolvări și în exprimarea specificului național în costum nu prin copierea unor detalii din folclor, ci prin reluarea unor sugestii de compoziție plastică și dezvoltarea lor într-o îmbrăcăminte modernă, corespunzătoare ritmului vieții și posibilităților tehnice actuale.

Fără îndoială, nevoia firească de a evita monotonia și repetarea obositoare cere, și va cere întotdeauna, o neîncetată primenire a modei. O dată cu afirmarea tot mai răspicată a gustului pentru frumos al maselor, cu formarea unei capacități tot mai profunde de apreciere artistică, o dată cu crearea unui mediu de viață din care frumosul să fie nelipsit, șablonul, imitarea servilă a unor modele străine vor trebui să facă tot mai puternic loc creației originale și în domeniul vîșmintelor. Chiar în condițiile unei intense industrializări a producției de confecții, inteligenta punere în valoare a personalității fiecărui om e posibilă dacă se asigură o mare varietate de modele, oferind multiple posibilități de alegere, asortare și combinare.

În acest caz, moda va fi înțeleasă ca un ansamblu de sugestii date de artiștii plastici, de specialiștii la curent cu ultimele progrese ale tehnicii; ea își va pierde caracterul tiranic de nivelatoare pînă la uniformizare a înfățișării, ajutînd pe fiecare om să devină într-adevăr un creator în domeniul artei costumului.

Adina NANU
Desenele autoarei

Simplitatea și linia sobră au asigurat totdeauna siluetei feminine grație și eleganță.

Niciodată nu poți să bănuiești unde se ajunge cu extravaganța vestimentară. Ca în cazul mantoului de față, care îți oferă agreabila senzație de a avea brațele legate...

FABRICA DE MIERE DIN BĂRĂGAN

Cind înfloresc grădinile și ceru-i ca oglinda — ca-n poezia lui St. O. Iosif — două sute de regine și câteva milioane de supuse își pornesc colinda în Bărăgan. Cu hărnicia lor proverbială intră-n sufletul florilor din livadă, furindu-le dulceața, care printr-un disciplinat și măreț proces al muncii va fi transformată în miere.

Micuțele albine sînt în esență — prin ceea ce fac — niște titani. Diversele fabule și povești moralizatoare în care omului leneș îi este opusă albina ilustrează cu prisosință acest adevăr.

Albinele sînt prietenii omului de cînd lumea. Pe vremuri trăiau cum puteau. Deși erau regine, multe dintre ele își făceau culcușul în scorbura copacilor și-n trestiiile ce acopereau casele oamenilor de rînd.

Azi, în multe sate, în multe unități agricole socialiste, albinele trăiesc în case bune — stupi — și cei ce răspund de viața lor — stuparii și stupărițele — au sau vor avea diplomă de apicultor.

La Gospodăria agricolă colectivă din comuna Gheorghe Lazăr (raionul Slobozia) — unde am fost și noi — n-am găsit albinele la sosirea noastră. Am găsit doar stupii și stuparii. Ele erau plecate în... deplasare. Savurau nectarul unei uriașe păduri de salcîmi — așezată la vreo 7 kilometri de comună — și al miilor de pomi fructiferi răspîndiți pe 40 de hectare. De altfel e cam greu să găsești albina la stup. Din primăvară și pînă-n tîrziul toamnei ea hărniceste fără conținere, zburînd în florile de toporăși, ghiocei, caiși, pruni, piersici, salcîmi, floarea-soarelui, porumb etc. N-are timp de odihnă. Muncește și adună. Numai iarna poți să stai cu ea de vorbă. Atunci n-are flori de salcîm, nici bază meli-

feră naturală (plante care se cultivă special pentru hrana albinelor, cum sînt *facilia*, *sparceta* ș.a.), nici nectar și polen pe care să le adune de pe sute de hectare cultivate cu floarea-soarelui. Atunci trăiește din ce a adunat. O mai ajută și stăpinul ei, stuparul, care-i pune la dispoziție biostimulatori.

Împreună cu Eroul muncii socialiste Nicolae Andrei, președintele gospodăriei agricole colective, și Constantin Popa, stuparul, degustăm un borcan de miere proaspătă.

Lîngă borcanul cu miere și lîngă apa de la gheață intrăm în viața intimă a albinelor. Aflăm, de pildă, că gloria unei regine durează doar trei ani. Ajunsă la această vîrstă, albinele n-o mai consideră regină și fac o nouă botcă (casa de naștere) unde se va ivi matca nouă, regina tînără. Conform unei legi imuabile, bătrîna regină va fi omorîtă de membrii propriei familii. Aceasta e hotărîrea de nestrămutat a întregului stup, a întregii familii, a celor 80.000 de albine (efectivul unui stup bun). De altminteri, un destin asemănător au și trîntorii. La sfîrșitul toamnei albinele îi gonesc din stup, să nu le mănînce miera. Nu-i omoară ele. Frigul și foamea îi omoară.

Multă lume crede că albinăritul e o meserie idilică. Dar a fi stupar nu înseamnă numai a trăi printre flori și a schimba apa pe care o beau albinele. Tot mai mulți stupari de-ai noștri depășesc faza empirică a meseriei și urcă treptele muncii științifice. Gheorghe Furdui, tot stupar la Gospodăria colectivă din comuna Gheorghe Lazăr, este, după mărturisirea președintelui, o enciclopedie apicolă. Constantin Popa a urmat un curs special de apicultură la Iași, și nu demult și-a împrós-

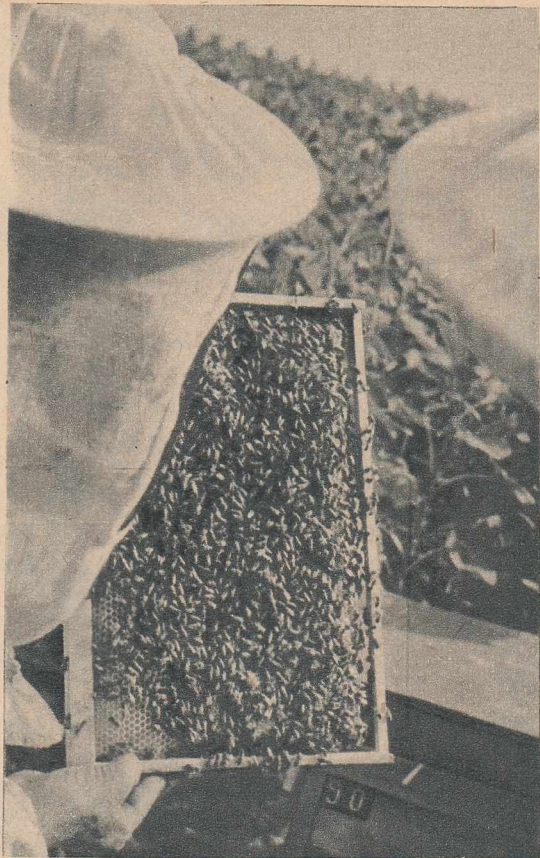
pătat cunoștințele la Institutul de cercetări zootehnice.

De altfel, de gradul calificării stuparului e legată soarta producției de miere. În 1962 cantitatea de miere realizată de la un stup al gospodăriei colective din această comună a fost de 37,4 kg. E o producție excelentă care a situat sectorul apicol al acestei gospodării în fruntea clasamentului regional.

Nu întotdeauna a fost așa. În urmă cu 8-9 ani producția pe stup era mai puțin dulce, adică mai mică. Cu fiecare an însă numărul borcanelor de miere a sporit, ca și venitul gospodăriei și al colectivităților. Anul trecut apicultura a contribuit la veniturile bănești ale gospodăriei cu peste 80.000 lei. Ar putea spune cineva: nu e o sumă prea mare. Ba e mare. Fiindcă pentru realizarea acestei sume au muncit — în afara albinelor — numai doi oameni. Deci foarte puțină forță de muncă umană, puține cheltuieli de producție. Toate acestea demonstrează un lucru: apicultura e o ramură foarte rentabilă. Fapt pentru care consiliul de conducere al gospodăriei ia toate măsurile pentru dezvoltarea acesteia. La sfîrșitul lui 1965 Gospodăria colectivă din comuna Gheorghe Lazăr și-a propus să aibă 500 de stupi.

Pînă atunci cele 200 de regine se străduiesc să modifice și mai sensibil încărcătura de miere a stupilor. La ora actuală sînt foarte nerăbdătoare: așteaptă să strălucească floarea-soarelui pe 300 de hectare, căreia îi vor fura polenul și nectarul. Pentru hoția asta nu le pedepsește nimeni.

George CIUDAN
Fotografii de S. STEINER

**Un fagure de miere — o mică
uzină unde muncesc albinele.**

Floarea și albina, îmbrățișate.

Vedere panoramică a stupinei.

**Sătule de miere, albinele se înghe-
sule la apa rece și proaspătă.**

1

2

3

4

FOTOFOLETON

...Totuși se vede!

Sintem pe bulevardul Magheru, una dintre principalele artere din București. Despre ritmul construcțiilor și frumusețea pe care ele au dat-o orașului nu vom vorbi aici și acum.

Ne gândim însă că puțină atenție (și dacă se poate, ceva mai multă) ar trebui acordată lucrurilor aparent mărunte, ținând de ceea ce într-un cuvânt s-ar numi gospodărie... Noi, bucureștenii, privind zilnic în jurul nostru peisajul cunoscut, firesc este ca unele lucruri, mai mult sau mai puțin supărătoare, să ne scape observației. Să ne gândim însă că prin Capitală trec zilnic sute și mii de oameni veniți din alte ășezări din țară sau turiști din străinătate. Toți aceștia privesc cu ochii observatorului atent tot ce-i înconjoară. Să exemplificăm: cine nu cunoaște marele magazin „Comalimint” de pe bd. Magheru? Foarte curat, cu un personal de serviciu calificat și politicos, magazinul oferă cumpărătorilor un sortiment bogat și variat de produse alimentare. Dar... deseori, chiar în ușa de la intrare (ușă frumoasă, din fier forjat), lângă vitrinele bine aranjate și atrăgătoare, se depozitează lăzi. O chestie mărunță, nu? Dar ia priviți, tovarășe responsabil, cum arată lucrul acesta mărunț în fotografie! Așa-! că nu vă place (foto 1)?

E drept, casa din fotografia nr. 2 nu se află pe bulevardul Magheru, ci pe str. Mendeleev, la nr. 45, dar așa arată curtea casei privită din Piața Romană. Aceste mormane pe virful cărora, ca o ironie, stau pubelele pentru... gunoi nu impresionează urlt pe nimeni!

În fața blocului Patria, chiar lângă intrare, își face apariția în orele de mare animație un vânzător de ziare care-și instalează o tarabă pe trei scaune, cu scinduri și ca toane vechi, lăpăț pe jumătate din trotuar. Să fim lămuriiți: există în București, la tot pasul, chioșcuri moderne și tutungerii cu rafturi speciale pentru difuzarea ziarelor și revistelor. Cine și de ce a aprobat taraba care arată așa ca în fotografia nr. 3?

Până la ce oră trebuie să staționeze un tomberon pe trotuarul din fața hotelurilor Lido și Ambassador? Fotografia nr. 4 a fost luată duminică la ora prinzului.

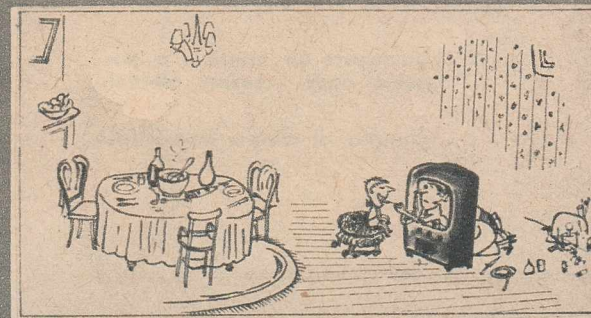
A. MIHAILOPOI

umor

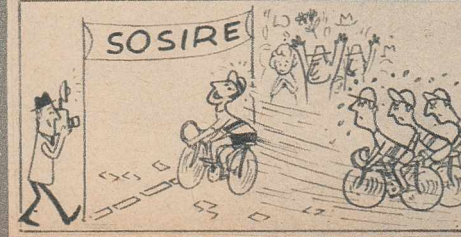
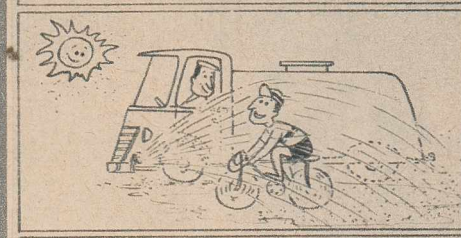
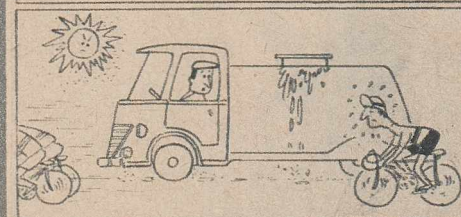
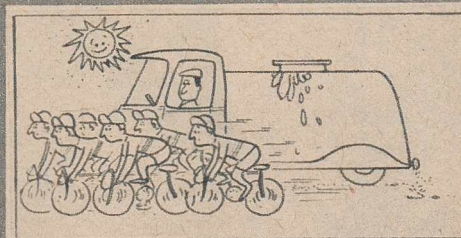
— Tinere, să știi că ai dumițale fugă cu zece minute!...

Rik AUERBACH

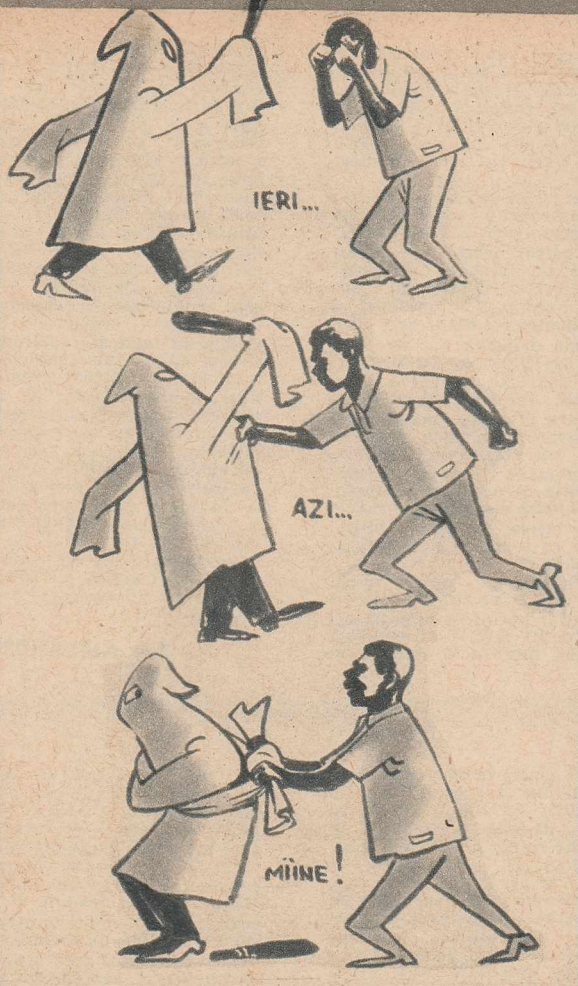

Un tată care înțelege gusturile copilului.

„Quick”

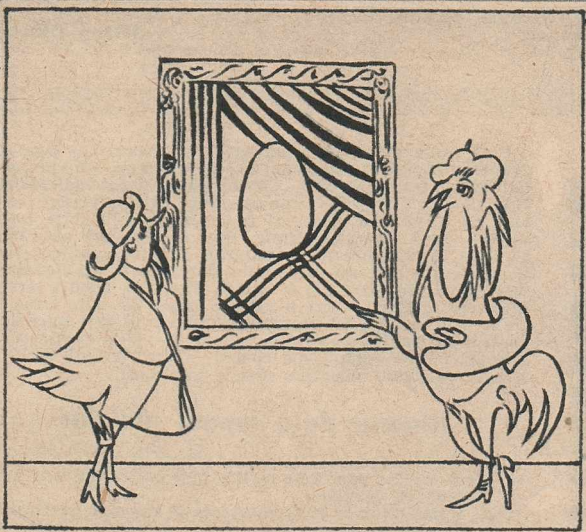

Fără curvină.
Simion ALEXANDRESCU

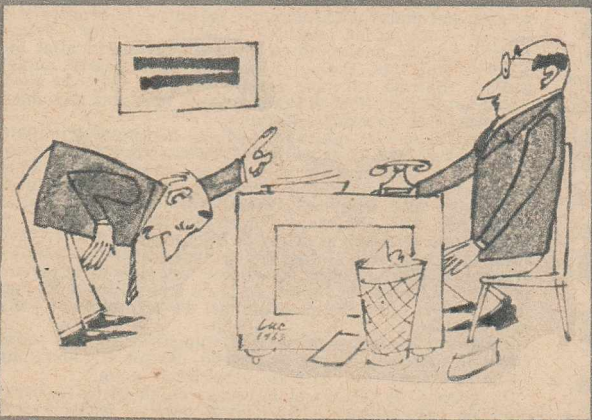
Instantanee sudiste.

V. TIMOC

— Și lată un portret al meu din tinerețe.

„Krokodil”

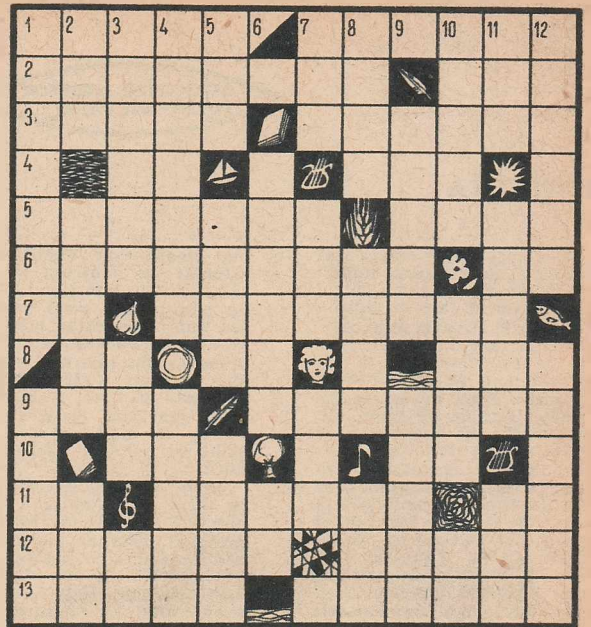
— Mă văd silît să vă fac o aspră critică!

Adrian LUCACI

CUVINTE ÎN... VALURI

ORIZONTAL: 1) Autoarea versurilor „Să ne cîntăm, tovarăși, cu grijă partitura, / Cu grija la întregul măreței simfonii / Pădure-i și stejarul, pădure e și mura, / Și marea e în toate talazurile-i vii” (din „Întregul cîntec”) — Poet clasic român, autorul versurilor intitulate „Darul valurilor”. 2) Îi merge falma că... înșală — Diviziune geologică. 3) Instrument popular... cu final tematic — Titlul unei opere scrise de celebrul autor al „Dunării albastre”, Johann Strauss (nearb). 4) Argint — Inutil. 5) Val de pînză — Rlu în Canada. 6) Autorul cunoscutului vals „Valurile Dunării” — Notă muzicală. 7) Nu ești lipsit! — Îi aparțin versurile „Peste cite mii de valuri stăpînirea ta străbate, / Cînd plutești pe mișcătoarea mărilor singurătate”. 8) Nord-vest — Acut! — Curcubeu deasupra valurilor. 9) Nume de om... pășit — Pronumele unui celebru navigator. 10) Tălăzuire de aur bogată în roade — Cel mai mic zar la table. 11) Își oglindea discul de aur în valurile Nîlului antic — Balaurul mărilor! — Primele noțiuni. 12) Împărăția nesfîrșită a valurilor (pl.) — Autorul versurilor „Ce împede curge azi Dunărea, / Ca o amiază de belsug plutitoare” (din „Amiază”). 13) O fluturare albă pe nesfîrșirea albastră a valurilor — „Barca pe valuri...”

VERTICAL: 1) A scris versurile „Și parcă dorm pe scinduri ude, / În spate mă izbește-un val / Tresar prin somn, și mi se pare / Că n-am tras podul de la mal” (din

„Lacustră”) — Infimă părtică a valurilor. 2) Element de compoziție pentru valuri — Val — Nu în altă parte. 3) Un val de atacatori... ce poate fi și o referire la nave (fem.) — Zbuciumul neîntreput al mărilor (sing.) — Pene! 4) Autor de... valuri uriașe (fem. pl.) — Supărare (pop.). 5) Locul unde se adună apa prin zăgăzuirea unei girle — Marinarul hitru din „Vînt de libertate” — Cassian, autoarea poeziei „Joc de apă”. 6) Pirișas, fir de apă — Întrebare. 7) Atletism (abr.) — Luntre mică de pescari — Bătut de valuri. 8) Poate fi ușor... luat la vale! — Plantă comestibilă

cu unul din soiuri numit „de apă” (pl.) — Prefix pentru ureche. 9) Regretat poet român — De pe malurile Rinului. 10) Poet clasic german, autorul poeziei „Pe valuri” — Luntre ușoară, lungă și îngustă, cu cele două capete îndoit — Vechiul nume al notei „do”. 11) A fost odată... — Cînd se lasă peste mare înserarea — Fire. 12) Au valuri... mai mici — Autorul versurilor „Ca un glas domol de clopot / Sună codrii mari de brad; / Rîtmic valurile cad; / Cum se zbate-n dulce ropot; / Apa-n vad” (din „Noaptea de vară”).

Cuvinte rare: BENT, CIN, SEL, BEAR.

CÎT DE ÎNALTE SÎNT VALURILE!

În deceniul al patrulea al secolului trecut a avut loc o dispută inflăcărată între amiralul francez Dumont d'Urville și fizicianul francez Arago. Primul susținea că văzuse valuri înalte de 30 m și chiar mai înalte. Al doilea afirma, pe baza calculelor teoretice, că nu pot exista valuri mai înalte de 8 m. Controversa a fost rezolvată pe vremea aceea de un ofițer de marină francez care studiasse 4.000 de observații asupra valurilor făcute de marinarii din diferite părți ale lumii. Conform cu aceste observații, majoritatea valurilor oceanice au o înălțime de 4-4,5 m. Valuri mai înalte de 6-7 m reprezintă un fenomen destul de rar.

Înălțimea maximă a valurilor, observată în noiembrie 1956 de către o stațiune meteorologică din Atlantic în timpul unei furtuni de gradul doisprezece, a fost de 18,3 m.

În februarie 1957 vasul oceanografic englez „Discovery II”, în drum spre Bermuda, a înregistrat valuri de 15,5 m.

Cunoscutul matematician sovietic academicianul A.N. Krilov, autorul teoriei balanșării vasului pe valuri, care fusese marinar în tinerețe, a văzut în Pacific valuri de 16-17 m, iar motonava „Obi” a înregistrat în cadrul Anului Geofizic Internațional, în partea de sud-vest a Pacificului, valuri înalte de 18 m.

Dezlegarea jocului „MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ” apărut în nr. trecut

ORIZONTAL: 1) Natalitate. 2) Economisiri. 3) Cutați — Aton. 4) Am — Notă — Lat. 5) Sumă — Arcuri. 6) Aleși — Barem. 7) Țal — Sport — P. 8) O — Optare — Ci. 9) Rudă — Pinion. 10) Iniția — Tonă. 11) Tăiat — Tact.

cit
mai
des

din

49

prono expres

educatie pentru toate varstele

BUNICUȚA

Bunicuța este mama lui taticu' și datorită unor împrejurări asupra cărora nu putem insista aici, ea are în familia lui Tomiță situația unui cetățean de rangul doi. Desigur că la cei cinci ani ai lui bălatul n-ar ști să înfățișeze lucrurile exact cu aceste cuvinte. Dar, de pe acum, din minuscula lui experiență de viață atît de deficitară încă, nu lipsește constatarea că sînt pe lume și în propria ta familie ființe omenesti cărora este voie să le dai mai puțină atenție și mai puțin respect decît altora. Căci de n-ar sta așa lucrurile nici mămică n-ar striga la bunicuța:

— Uf, mamă, nu mai ești bună de nimic!
Prima dată cînd s-a întim-

plat treaba asta, Tomiță s-a așteptat ca bunicuța să se supere foarte tare și s-o pună pe mămică să-i ceară iertare așa cum face chiar mămică atunci cînd aude de la taticu' vreun cuvînt care nu-i place. Dar bunicuța a tăcut chitic. E foarte bătrînă, vremurile „cînd era bună la ceva” au trecut de mult, vederea a slăbit și n-are la cine să se ducă.

Afent la tot ce se întîmplă în jurul lui, Tomiță a mai observat și altele. A văzut de pildă că mămică, de obicei atît de atentă cu fiecare, devine parcă alt om cînd îi vorbește bunicuței; vocea ei se aude răstită sau indiferentă, ca și cum fie și numai vorbitul cu bătrîna ar fi o osteneală

prea mare. A mai văzut că toată lumea o ceartă pe bunicuța, că nimeni nu-i la apărarea ei, deși uneori pare supărat, nu-i dă niciodată dreptate. În sfîrșit, i-a fost limpede că părinții lui primesc tot ce spune bunicuța ca și cum din principiu ea n-ar putea spune decît prostii:

— Ce tot îndrugi acolo mamă?—zîmbește acru mămică. Rîde copilul ăsta de dumneata.

Și taticu', zîmbind:

— Ai îmbătrînit, mămică!

Tomiță s-a mulțumit o vreme cu situația de simplu spectator. O iubea pe bunicuța. Dar cum cu fiecare zi devenea mai limpede că, de fapt, nu Tomiță ci bunicuța poartă cel mai mic grad din familie — datorită misterioasei boli numită bătrînețe care o face accesibilă oricărui jigniri și umilințe — nepotul s-a hotărît să instituie experiențe proprii. La prima fază s-a mulțumit, spre hazul tuturor, să imite limbajul mămicăii ciripind cu glasul lui drăgălaș: „bunicuțo, nu

mai ești bună la nimic! Ce prostii spui acolo, bunicuțo? Asta nu-i treaba ta, bunicuțo! Nu te amesteca unde nu-ți fierbe oala, bunicuțo! Nu-mi bate capul, bunicuțo! Nu-i de trăit cu tine, bunicuțo!”

În faza a doua, vorbele s-au transformat în fapte. Tomiță a ascuns ochelarii bunicuței; i-a găurit degetarul și bunicuța s-a înțepat; i-a vărsat cafeleța și în locul ei a pus apă oxigenată; a speriat-o, și bunicuței i-a bătut mai tare inima bolnavă; a stropit-o de sus pînă jos cu pistolul cu apă. Și nimeni nu l-a certat. Iar atunci cînd bunicuța a protestat, mămică s-a supărat de-a binelea. „Of, mamă, nu mai e de trăit cu dumneata! În loc să fii mulțumită că nepotul te iubește și se joacă toată ziua cu mata!” Iar taticu' a zîmbit blînd: „De ce o superi pe bunicuța, Tomiță?”

În doi ani, otrava acida pe care o picură în sufletul omului puțința de a batjocori și umili fără a fi pedepsiți a ros încet-încet omenia lui

Tomiță. Personalitatea lui în formare n-a rezistat îndoielnicului „privilegiu” de a face parte dintre persecutori. Băiatul a devenit un „caz pedagogic”. Cei ce-l cunosc se miră de sălbăticia și grosolanția lui. De fapt, Tomiță a generalizat numai concluziile trase din contemplarea peisajului familial și din propriile lui experiențe cu bunicuța, părinții, cunoscuții, colegii, profesorii, „beneficiind” fiecare în felul său de consecințele acestor concluzii. Și pentru că bunicuța continuă să-si primească sub ochii nepotului doza cotidiană de umilințe, lucrurile merg pe zi ce trece mai rău și se pare că în cele din urmă va trebui să intervină colectivul pentru a-l smulge pe Tomiță de pe povirișul pe care alunecă și a-i învăța pe părinții lui cum îi cinstește și-i îngrijește lumea noastră pe bătrîni.

— Dar pentru că veni vorba de bătrîni, mămică lui Tomiță n-o să fie niciodată bunicuța?

Sen ALEXANDRU

GEORGE

cartea

DEMETRU PAN: „UMANITAS”

Intr-unul din versurile sale, George Demetru Pan își caracteriza lirica drept un cîntec consacrat lumii, oamenilor „care au biruit... lumea celor deodată cu soarele”. Este o imagine care corespunde mesajului creației sale poetice în ceea ce acesta are mai reprezentativ. Volumul antologic intitulat „Umanitas” înmănușează, sub semnul acestui cîntec închinat omenirii muncitoare, multe dintre versurile lui George Demetru Pan apă-

rate în unele reviste de acum trei decenii („Cuvîntul liber”, „Santier”, „Așa”, „Azi”), precum și poeme scrise după Eliberare. Acestor ani ai construcției socialismului, ani ai „afirmării fericirii”, ai „flamurei ca un bujor imens fluturînd pe cîmpul” poetul le aduce un omagiu fierbinte. Omul erei socialiste, făuritorul vietei noastre noi, e prezent cu lumina lui în numeroase pagini ale volumului.

Străbate poezia lui George

Demetru Pan bucuria artistului de a trăi, la unison cu masele de oameni ai muncii, marile satisfacții ale propriilor lor realizări. („Că eu am cunoscut pe omul nou/ în mii de luptători cu frunzi de stele/ trăind prin ei, eroi în ev erou/ și dragostea și cîntecele mele.”) Un astfel de erou ce seamănă „trandafiri și idei” ni se relevă de către poet cu fireștile lui atribute: posesor al unei înalte conștiințe sociale, modest în erotismul lui cotidian, de o luminoasă simplitate în marile prefaceri la care contribuie.

Între trecut și prezent, între evocarea solemnă și cîntecul plin de dragoste pentru realizările contemporane se stabilește o semnificativă trăsătură de unire

care constă în efortul și lupta continuă a acestui om nou pentru fericire (...„fericirea mea de-acum e din stea de singe ruptă”). În acest sens, partidului, comuniștilor le sînt închinete poeme în care nota imnică e exprimată cu susținut entuziasm. În poemul „Partidului”, recunoștința poetului pentru împlinirea destinului său și al poporului găsește accente sincere și avîntate. „Lumina ta, cu legi adînci de sens/ urcînd mi-arată calea triumfală/ spre comunism, spre nimbul său imens/ Inscris în cartea ta e drumul meu/ adînc și dens și-ntr-o dimineață/ voi crește arc pe lume, curcubeu, / călduzit de mîna ta-n drăzneală”.

Lirica lui George Demetru Pan, cuprinsă în paginile acestui volum antologic, readece și o seamă de versuri care oglindesc căutările poetului din perioada dintre cele două războaie mondiale. Găsim în acest volum și o seamă de poeme ale căror imagini suferă de ermetism, pierd contactul cu sensul social-istoric al temelor pe care le tratează. Am fi dorit ca în paginile acestei culegeri să fi fost realizată o selecție mai severă. Întrucît „Umanitas” conține numeroase pagini realizate, necesitatea acestei selecții nu trebuia evitată.

Miron DRAGU

La drum!

PE LITORALUL TURISTIC

Pînă acum cîțiva ani, concediul pe litoral era legat de noțiunea de cură și nicidecum de cea de turism. S-au petrecut însă atîtea transformări pe țărmul care a văzut înălțîndu-se zidurile primelor orașe de pe teritoriul patriei noastre. Încît nu-i de mirare că litoralul românesc apare astăzi într-o lumină nouă. Aerul, soarele, apa și nămolul au rămas atracția lui majoră, dar stațiunile înnoite, „perlele litoralului” cum li se spune pe bună dreptate, și nenumăratele vestigii istorice scoase la iveală de arheologi fac din țărmul românesc al Mării Negre o zonă turistică de mare atracție. De la gara nouă a Constanței și bulevardul care duce spre centrul bătrînului port, pînă la taberele de la Costinești și Năvodari care anunță, pe curînd, adaos de noi perle la șiragul existent, obiective sînt la tot pasul.

Itinerar de-a lungul plajelor

Așa ar putea fi numit itinerarul primei excursii ce trebuie să o facă oricine poposește pe litoralul nostru. Și el trebuie să înceapă cu Mamaia.

Un troleibuz duce de la Constanța la Mamaia. Treizeci de hoteluri, unele de cîte nouă sau paisprezece etaje, altele doar cu cîte patru, se înșiră pe cinci kilometri, reflectîndu-se în cele două mari oglinzi dinspre soare-răsare și soare-apune: marea și lacul Sîtghiol. Restaurantele și magazinele se intercalează printre palatele-hoteluri care pot găzdui, într-o singură serie, 11.000 de oaspeți. Peluzele cu flori, mîile de arbori, micile lacuri completează cadrul acestei stațiuni a cărei faimă s-a răspîndit în toată lumea.

După vizita la Mamaia, itinerarul primei excursii urmează spre sud malul mării care s-a înălțat — la propriu și la figurat — schimbînd radical aspectul plajelor. Primul popas? Agigea, cunoscută prin sanatoriul marin aflat aici și prin stațiunea zoologică marină, care poartă numele prof. I. Borcea, cel care a înființat-o în 1926. Se poate vizita muzeul de floră și faună marină (declarat monument al naturii) și rezervația de dune.

Cîțiva kilometri mai spre sud se întîlneste triunghiul central al stațiunilor de pe litoral: Eforie-Nord, Techirghiol, Eforie-Sud. Construcțiile ultimilor ani au schimbat complet aspectul acestor stațiuni și este greu de spus care din ele este acum mai frumoasă. Eforie-Nord se pare totuși că place mai mult. Faleză, cu cele trei alei cu zidurile de granit roșu de Măcin și calcar de Techirghiol, este o adevărată lucrare de artă și doar arhitectura ultimelor complexe îi concurează frumusețea. Eforie-Sud are și ea cu ce se mîndri. Aici se sîdesc în fiecare an peste trei milioane de răsăduri de flori și au fost plantați mii de trandafiri și arbori ornamentali.

Călătoria noastră se încheie la Mangalia, cea mai sudică stațiune a litoralului, cea mai veche, dar tot atît de mîndră în haina-i nouă ca și cele amintite pînă acum.

11 perechi de trenuri și autobuze cu plecare la fiecare sfert de oră asigură — în timpul verii — legătura între Constanța și stațiuni, pînă la Mangalia.

Gh. EPURAN

Fotografle de A. MIHAILOPOL

PROGRAMUL DE RADIO

RADIOJURNALE, BULETINE DE ȘTIRI, BULETINE METEOROLOGICE, SPORT, ULTIMELE ȘTIRI

PROGRAMUL I		PROGRAMUL II	PROGRAMUL III
DUMINICA	7.00, 13.00, 19.30, 22.00, 23.50-23.55	7.50, 14.00, 20.00, 23.00, 0.50-0.55	22.00
ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII	5.00, 6.00, 7.00, 11.00 (afară de miercuri), 13.00, 17.00, 20.00 (afară de joi), 22.00 (joi 23.30), 23.50-23.55	10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00, 23.00, 0.50-0.55 (sîmbătă 1.50-1.55)	21.00

RECOMANDĂRI DIN PROGRAM: Duminică: 6.30, 13.05 (Progr. I), 7.30 (Progr. II). În cursul săptămînii: 6.30, 13.05 (Progr. I), 10.05, 14.30 (Progr. II). COTELE APELOR DUNĂRII: Zilnic — 13.40 (Progr. I). SUMARUL PRESEI CENTRALE: Zilnic — 8.00 (Progr. I).

Brigada de pescari a colectivei, în larg.

Fotografie de I. IOSIF

DE LA ETAJUL V

Și viceversa

De la etajul V al hotelului nou de la Mamaia (cam toate sînt aicea noi) privește o lume care, cu două decenii în urmă, nu ajungea aici. Cehi, germani, polonezi și unguri, cu miile, apoi francezi și turiști din R.F.G., italieni locuivi și englezi uscățivi. Au venit occidentali din depărtări să facă plajă în România. Au venit cu avioane ale marilor companii internaționale, cu automobile pentru „camping”, cu vapoare prin Mediterana, la Constanța. Au venit acum, în 1963, oameni ai căror părinți mai demult nu obișnuiau să vină prin locurile acestea decât în cazul cînd erau sau doureau să fie socotii excentrici. București? Unii îl confundau cu capitala Bulgariei. Eforie? N-au văzut. Mamaia? N-au auzit. Și nici n-aveau cum să audă francezii și olandezii. Că nu le vorbea nimeni și nimic despre localitate. Mai

întîi nu le putea vorbi localitatea, avînd dînsa cu totul patru vile și-un hotel aruncat pe nisip. Pe urmă, bătînd bulevardele Parisului, Londrei și Romei, n-ai fi avut nici un prilej să dai ochii cu un O.N.T., un afiș și un îndemn. Inutil. Dintre sutele de afișe cu virfuri de munți și plaje internaționale care lăsau, zburînd prin lume, malurile țărilor de bastină, nici unul nu vestea Europei existența locurilor de la grurile Dunării. Punct negru pe hartă. Teritoriu neștiut. Frumusețe ignorată.

Și de ce n-ar fi fost așa?

Călătorii cu bani de-aceia plecau ei în călătorie (mai exact voiaj) către palatele-urile de la Biarritz și lacul Como. De la Constanța se pleca. Plecau, peste vară, în „vileagitură” fabricanților, stăpînii conacelor de la moșie și măcelarii angro transportînd în

vaion-lits-uri fetele de măritat și valuta forte. De aici se pleca doar. Acuma se vine.

Se vine la Constanța și la București și la Poiana, în munții și în Delta, se vine din patru continente și patruzeci de țări.

Punctul, ieri negru pe hartă, e din ce în ce mai cunoscut. Îl înfilnesc trecătorii în vitrinele O.N.T.-ului de la Paris și la TAROM-ul din Atena, însoțit de: „Vizitați Mamaia”. Teritoriul a intrat în circuitul mondial al turismului. Frumusețea e descoperită și gustată laolaltă cu soarele și vinul de Murfatlar. Se vine.

Se fac economii de-a lungul anului, se cercetează pe-ndelete prospectul, se rețin, cu luni înainte, locuri, se scoate un pasaport și se vine la noi în vacanță.

Se vine și se revine.

AI. MIRODAN

DUMINICĂ 28 IULIE Programul I
6.00: Muzică populară 6.35: Mici piese de estradă 7.10: Concert de dimineață 8.06: Cîntece de Matei Socor 8.30: Clubul voioșiei 8.50: Melodii populare 9.15: „Oameni de artă despre viața și creația compozitorilor” — Richard Wagner despre Mozart 10.00: Melodii distractive 10.30: Muzică populară 11.00: Muzică din opere 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Prelucrări corale 12.20: Interpreți de muzică ușoară 13.10: De toate pentru toți 14.00: Concert de prînz 15.00: Din viața satelor patriei 15.40: Program muzical dedicat frunțășilor de pe ogoare 16.10: Cîntece de dragoste 16.30: Piese orchestrale 17.00: Muzică ușoară românească 17.30: Cîntă Peliclan Fărcașu și Ilie Udilă 18.00: Muzică din opere 18.30: „File de calendar” — emisiune muzical-literară 19.35: Muzică de dans 20.00: Teatru la microfon — premiera „Cartoforii” de Gogol 21.05: Muzică din opere 21.45: Cîntă orchestra Ray Coniff 22.25: Muzică de dans 23.20: Suita a III-a „Săteasca” de George Enescu.

Programul II 7.00: Fanfara reprezentativă a Armatei 7.35: Muzică populară 8.00: „Brăduțul singuratic” — povestire muzicală pentru copii de Laurențiu Profeta 8.30: Muzică ușoară 8.45: Anunțuri, muzică 9.00: Valsuri 9.30: Melodii populare 10.00: Noi înregistrări de artiști din opere 10.30: Revista presei străine 10.33: Muzică ușoară 11.00: Muzică corală clasică 11.15: „Dans țărănesc” de Constantin Dumitrescu; „Codrule, codrule” de Aurel Eliade; Suita de jocuri populare de Sabin Drăgoi; „Mîndro, mîndrușica mea” de Emil Monția 11.30: Muzică populară 12.00: Emisiunea „Cinema” 12.15: Poemul simfonic „Fîntînile Romei” de Respighi; Suită din baletul „Curtea veche” de Mihail Jora 13.00: Cîntă George Bunea 13.15: Program muzical pentru oamenii muncii aflați la odihnă 14.05: Piese de virtuozitate 14.15: La microfon satira și umorul 15.00: Muzică ușoară 15.30: Dansuri din opere 16.00: Oameni și fapte 16.08: Corul de copii al Radioteleviziunii 16.30: Din cele mai frumoase melodii ale popoarelor 17.00: Recital Dinu Lipatti 17.15: Emisiune de versuri — Arte poetice 17.25: Muzică din opere 18.00: Teatru la microfon pentru copii 19.00: „Melodii... melodii” 19.30: Muzică populară 20.05: Muzică de dans 21.45: File de istorie literară 22.00: Romante 22.30: Cvintetul pentru coarde și pian în do diez minor de Tudor Ciortea 23.10: Muzică de dans.

Programul III 19.00: Selecțiuni din opereta „Farmecul unui vals” de Oscar Straus 20.00: Schițe de I.L. Caragiale 20.15: Concertul pentru violoncel și orchestră de Dvorak — solist Vladimir Orlov 21.00: Muzică de dans 22.10 — 22.59: Trei schițe românești de Martjan Negrea; Cvartetul de coarde nr. 2 de Ernest Bloch.

LUNI 29 IULIE Programul I 5.07: Cîntece patriotice 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Muzică populară 6.07: Muzică distractivă 6.20: Gimnastică 6.35: Fanfară 7.10: Muzică instrumentală 7.30: Sfatul medicului — Prevenirea bolilor contagioase ce apar vara 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionier! 8.06: Melodii populare 8.30: Muzică din opere 9.00: Tineretea ne e dragă 9.20: Orchestra școlii medii „Mihail Sadoveanu” din București 9.31: Uverturi 10.00: Dansuri de estradă 10.30: Cvartetul în mi major de Pascal Benoit 11.05: Uverturi la opere 11.30: Muzică ușoară 12.00: Cîntece și jocuri populare 12.30: Muzică din opere 13.10: „Schițe dobrogene” de Alfred Mendelsohn; Suita a IV-a pentru suflători și percuție de Fidelio Finke 14.00: Concert de prînz 15.00: Muzică din filme 15.30: Melodii populare 16.01: Sonata în sol major de Jean Baptiste Bréval 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntă Sonia Cruceru și Ionel Miron 17.10: Concerto grosso nr. 8 de Corelli 17.30: Prietenii lui Do-Re-Mi 17.50: Din muzica popoarelor 18.30: Lecția de limba rusă (incepători) 18.40: Cîntă Kirsten Flagstad 19.00: Revista

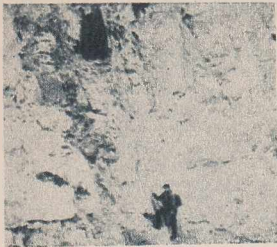
economică radio 19.20: Cîntă Vasile Cănanău și Grigore Kiazim 19.45: Muzică ușoară de Temistocle Popa 20.15: Muzică instrumentală și vocală 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară 21.15: Tribuna radio 21.25: Cîntece 21.35: Selecțiuni din opere 22.25: Baletul „Tricornul” de Manuel de Falla — montaj muzical-literar 23.10: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Corul Filarmonicii de stat „George Enescu”, dirijat de Dumitru Botez 10.30: Din folclorul popoarelor sovietice 11.00: Muzică instrumentală și vocală 11.15: Din creația literară dedicată satului contemporan 11.30: Suita „O zi de vară într-o gospodărie agricolă colectivă” de Zéno Vanca 12.05: Scene din opere 12.30: Muzică populară 13.00: Muzică ușoară 13.30: Însemnări de reporter 13.37: Corul Căminului cultural din comuna Putna — Suceava și taraful G. A. C. din comuna Bolintin Deal — București 14.10: Concertul pentru flaut și orchestră de Karl Stamitz 14.35: Cîntă Kalmer Tenosaar și Irina Brejevskaja 15.00: Coruri și pagini orchestrale din opera „Wilhelm Tell” de Rossini 15.30: Muzică instrumentală și vocală de compozitori români 16.10: Jocuri populare 16.30: Poemele simfonice „Narcise” de Ion Nona Ottescu și „Prin pădurile și livezile Boemiei” de Smetana 17.00: Muzică ușoară 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Muzică corală de Constantin Baciu 18.30: Soliști de muzică populară 19.00: Simfonia nr. 38 „Praga” de Mozart 19.30: Din activitatea sfaturilor populare 19.40: Muzică din opere 20.20: Interpretul săptămînii — Arthur Rubinstein 21.15: Tarafuri ale gospodăriilor agricole colective 21.30: Lectură dramatizată din povestirea „Profetul din Pandalooop” de scriitorul australian John Morrison 22.00: Dix-tour opus 14 pentru instrumente de suflat de George Enescu 22.25: Melodii de dragoste 23.10: Piese simfonice de Honegger 24.00: Muzică de dans.

Programul III 21.15: Suita de concert pentru vioară și orchestră de Serghei Taneev 22.00: Muzică de estradă 22.30: Mari interpreți ai muzicii de cameră — Pablo Casals interpretează Suita nr. 6 pentru violoncel solo de Bach.

MĂRTI 30 IULIE Programul I 5.07: Cîntece populare 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Muzică de estradă 6.07: Cîntece de muncă 6.20: Gimnastică 6.35: Piese instrumentale 6.45: Muzică ușoară 7.10: Muzică populară 7.30: Sfatul medicului — Regimul în diabet 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionier! 8.06: Melodii distractive 8.30: Muzică din opere 9.00: Fragmente din serenada „Nimfa și păstorul” de Vivaldi 9.30: Din cîntecule și dansurile popoarelor 10.00: Cvartetul de coarde nr. 1 de Diamandi Gheclu 10.30: Muzică ușoară 11.05: Muzică instrumentală 11.20: Uverturi și artiști din operele lui Paisiello 11.45: Radio prichindel 12.00: Suita simfonică „Picturi de Grigorescu” de Ion Hartuțari-Darclée 12.30: În fața hărții — Congo 12.40: Ansambluri artistice școlare 13.10: Melodii populare 14.00: Concert de prînz 15.00: Muzică din opera „Luiza” de Charpentier 15.30: Muzică ușoară 16.00: Recital Ion Voicu 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece și jocuri 17.10: Cîntă Maria Badiu și Dumitru Zamfira 17.30: Radioracheta pionierilor 17.55: Muzică din opere 18.15: Cu microfonul printre sportivi 18.25: Program muzical pentru frunțăși în producție 19.00: Limba noastră — vorbește acad. prof. Al. Graur despre „Formații expresive” 19.10: Sonata opus 30 de Tournier — la harpă Liana Pasquale 19.30: Scrisori din țară 19.45: Cîntă Iosef Schmidt 20.15: Orchestra de muzică populară „Doina Moldovei” a Filarmonicii de stat din Iași 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară românească 21.15: La microfon satira și umorul (reluare)

(Continuare în pag. 22-23)

În peretele abrupt al muntelui se vede o deschizătură: intrarea în peștera de la Cuculul.

**450 METRI
ÎN ADÎNCUL UNEI PEȘTERI**

În toamna anului trecut, în peretele abrupt al carierei de piatră din satul Cuculul (rn. Dej) s-a ivit o deschizătură înaltă de un metru și jumătate și largă de 80 de centimetri (în fotografie). Ea constituie intrarea unei grote pe care noi, un grup de tineri băimăreni printre care ingineri, cțiva maiștri și elevi ai școlii tehnice de geologie din cadrul Grupului școlar minier din Bala Mare, am avut prilejul s-o străbătem. Peștera are o adâncime de 450 metri. Se află aici un „amfiteatru”, culoare, camere circulare sau în formă de pilnie, săli în care stalactitele și stalagmitelile se întrec în frumusețe cu draperiile brodate artistice de infiltrațiile apei calcaroase. Locurile acestea prezintă un deosebit interes științific, fapt care va atrage aici nu numai pe speologii dar și pe geologii băimăreni.

P. HAVRILLA
maistru, Bala Mare

„HAIDUCUL”

De fapt nici nu-l vorba de vreun haiduc veritabil. Fotografia pe care v-o trimit înfățișează doar un bătrîn muntean din Moldova de nord. Între dinți el ține o uriașă pipă din lemn de tisă, iar pe umăr poartă o topoșișca încrustată. Cu această recuzită el se prezintă în formația artistică a căminului cultural „23 August” din Moldova-Sulița, raionul Cimpulung, unde interpretează un dans cu temă: „Haiducul”.

F. PLOPUL
Cimpulung-Moldovenesc

PROPUNEM...

Ca locatari din imediata vecinătate a șantierului Magistralei nord-sud, situat la intersecția străzii Cuza Vodă cu bd. Mărășești, dorim să semnălam un fapt legat de sănătatea noastră, a celor din cartier, datorită prea marii cantități de praf ce se iese la intrarea și ieșirea de pe șantier, atmosfera

este uneori irrespirabilă, mai ales acum în zilele toride ale verii. După fiecare camion se ridică un dens nor de praf care persistă în aer și pătrunde în case. De aceea propunem întreprinderii nr. 3 construcții-montaje să găsească o metodă pentru diminuarea cantității de praf ce îmblesse atmosfera întregului cartier. Am citit nu demult în presă că s-ar fi descoperit o metodă de combatere a prafului de pe șosele prin tratarea cu o anumită substanță absorbantă. Oare nu s-ar putea găsi și la noi ceva similar, eventual în colaborare cu I.C.A.S.?

Până la o rezolvare radicală a acestei probleme care, credem, interesează și populația din jurul altor șantiere, I.C.A.S. ar putea să asigure stropirea și măturarea străzilor Cuza Vodă, Mărășești, Șerban Vodă de mai multe ori pe zi.

Lucreția POPESCU,
muncitoare
Isala LUCHIAN,
șofer
Sacho BRAUNSTEIN,
funcționar, București

CORUL COLECTIVIȘTILOR

Vă trimit o fotografie în care este prezentată în timpul unei recente manifestări culturale formația corală a comunei Bughea de Jos, raionul Muscel, reg. Argeș, alcătuită exclusiv din colectiviști și colectiviste. Corul a fost înființat în anul 1957, are 150 de membri și

un repertoriu format din 86 de piese corale, care au fost interpretate de nenumărate ori cu succes și pe scenele comunelor vecine.

Acest cor se distinge nu numai prin măiestria execuției, dar și prin pitoreștile costume naționale ale membrilor ansamblului. Printre coriști se numără și familii întregi.

Ion DOBRESCU,
activist cultural
Cimpulung-Muscel

VAN GOGH

Vincent van Gogh: Autoportret (1888)

„Aș dori să publicați câteva date despre viața și opera pictorului Vincent van Gogh”.

G. CALOTESCU
com. Buftea, rn. Răcari

Răspunde PETRU COMAR- NESCU, critic de artă.

Pictorul olandez Vincent van Gogh (1853-1890) a avut una dintre cele mai singurace și chinuite vieți. Dar dintr-o existență întunecată, măcinată de suferință și încheiată tragic s-a născut o operă luminoasă, puternică, răscolitoare. Tatăl său, un pastor protestant, îl îndrumase către negustorie, însă după cîtiva vreme

Vincent își câștigă traul dînd lecții de franceză la Londra și își formează o serioasă cultură. Își întrerupe studiile clasice socotind că ar fi mai folositor ca mișionar. Se stabilește printre minerii din Borinage (Belgia) și le apără cauza în fața patronilor, îi îngrijeste cînd bîntuie febra tifoidă sau se petrec accidente și le dăruiește ultimul ban. Se întoarce acasă, în Olanda, istovit și cu conștiința amară a zădărniciilor eforturilor și incapacității unui singur om de a schimba în bine soarta celor mulți.

La vârsta de aproape 28 de ani se hotărăște să se apuce de pictură, convins că prin artă va putea ajuta mai mult semenilor săi. Face ucenicie serioasă desenînd și pictînd scene cu țărani, mineri, țesătoare. Mijloacele sale sînt încă stîngace, coloritul șters. Adus la Paris, în 1886, de fratele său Theo, funcționar într-un magazin de artă, Vincent se formează temeinic în contact cu pictura impresionistă, pe care o folosește în noul său limbaj. În năzuința de a adînci expresivitatea umană și de a glorifica frumusețile naturii el va depăși experiența impresionistă, ajungînd la o artă de mare forță umanistă, uluitoare de vie și nouă prin vibrațiile coloristice. La el linia, culoarea și lumina răspund în primul rînd sufletului, dragostei sale pentru om și pentru viață.

Cei doi ani petrecuți într-o continuă exaltare creatoare și în eforturi supraomenești la Arles, în sudul insorlat al Franței — cînd lucra cîte 16 ore pe zi, iar noaptea redacta faimoasele scrisori către fratele său Theo — i-au subrezit sănătatea. S-a consumat în sutele de tablouri pe care le-a pictat spre a aduce adevăr și bucurie oamenilor. Acest nemăsurat efort i-a agravat tulburările nervoase, ducîndu-l la tragicul conflict cu prietenul său, pictorul Gauguin. A fost internat în casa

PROGRAMUL DE RADIO

22.25: Muzică de dans 23.10: Concertul nr. 3 pentru pian și orchestră de Beethoven — interpretează Rumiana Atanasova.
Programul II 10.10: Muzică ușoară la acordeon 10.30: Suita „Iberia” de Albeniz 11.00: Cîntece pionierești 11.15: Lecturile dv. preferate 11.35: Sonata pentru pian de Maurice Vescan — pianista Maria Fotino 12.05: Potpuriuri și fantezii din operele 12.30: Prelucrări de folclor de compozitori din țări socialiste 13.00: Concertul în mi minor pentru vioară și orchestră de Mendelssohn-Bartholdy — solist Nathan Milstein 13.30: Emisiune literară — Scriitorii despre pictură 13.45: Cîntece patriotice 14.10: Jocuri populare 14.35: Muzică ușoară 15.00: Cîntece de Sergiu Sarchizov 15.25: Divertisment pentru orchestră de coarde și doi clarineti de Dumitru Capotanu; Improvizăție și dublă fugă de Wilhelm Berger 16.10: Ciclul de lieduri „Frumoasa morărită” de Schubert — interpretează Dietrich Fischer-Dieskau (I) 16.30: Muzică din opere 17.00: Muzică ușoară 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Concertul în fa major pentru clavicin și orchestră de Haydn 18.30: Cîntă surorile Cossak și Victor Bunea 18.45: Din activitatea cercului literar hunedorean „Flacăra” 18.55: Muzică populară din Muntenia 19.30: Lecția de limba franceză (avansați) 19.40: Fragmente din opera „Andrăea Chénier” de Giordano 20.15: Emisiune literară 20.35: Cîntece 21.15: Doine și jocuri populare 21.45: Scriitorii la microfon — Alexandru Andrițoiu 22.00: Selecțiuni din comediile muzicale și operele 22.26: Preludiu și fuga în fa diez minor de Buxtehude; Chaconna în sol major de Haendel; Sonata impetuoasă în re minor pentru vioară și pian de Geminiani 23.10: Concert de muzică ușoară 23.58: Concertul

pentru pian și orchestră de Jean Absil; Simfonia a IV-a de Sibelius.
Programul III 21.15: Opera „Porgy și Bess” de Gershwin (actul I și II) 22.40—22.59: Piese de estradă.
MIERCURI 31 IULIE Programul I 5.07: Piese de estradă 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Cîntece din folclorul nou și jocuri populare 6.07: Piese pentru pian 6.20: Gimnastică 6.35: Cîntece 7.10: Muzică ușoară 7.30: Sfatul medicului — Vitaminele și bolile de piele 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionieri! 8.08: Muzică instrumentală și vocală 8.30: Muzică populară 9.00: Piesa simfonică Kiki-Mora de Liadov — „Poemul primăverii” de Dumitru Bughici 9.30: Interpreți de operă din țări socialiste 10.00: Teatru la microfon — „Zlariștii” de Al. Mirodan 11.25: Fanfară 12.00: Melodii populare 12.30: Muzică din opera „Oberon” de Weber 13.10: Soliști de muzică ușoară 14.00: Concert de prînz 15.00: Cu cîntecul și jocul pe plajuri ardelenesti 15.30: Concertul în la minor pentru pian și orchestră de Schumann — solist Valentin Gheorghiu 16.00: Cîntece și jocuri 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică instrumentală 17.10: Cîntă Ana Pacatiuș și Gheorghe Stănică 17.30: Prietena noastră, cartea — „Două cărți pentru cei mici” 18.00: „Melodii... melodii” (reluare) 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Duete de dragoste din operele lui Massenet 19.00: Jurnal de întrecere 19.15: Program muzical pentru evidențiatii în întrecerea socialistă 20.15: Muzică corală de Mendelssohn-Bartholdy 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară 21.00: Trio pentru vioară, violă și violoncel de Simeon Pironkov 21.15: Jurnalul satelor 21.40: „Din comoara folclorului nostru” — montaj muzical-literar 22.25: Ciclul „Pagini din muzica preclasică” — Lucrări pentru orgă de compozitori

italieni din secolele XVI și XVII 23.00: Muzică de dans.
Programul II 10.10: Muzică populară 10.40: Suita I de Bach 11.15: Cîntă corul Filarmonicii de stat „Banatul” din Timișoara 11.30: Potpuriuri și uverturi 12.05: Muzică din operele 12.30: Pagini din poezia noastră contemporană 12.45: Cvartetul cu pian opus 15 de Caudella 13.30: Însemnări de reporter 13.40: Cîntă Mara Ianoli și Dorel Livianu 14.10: Danșuri simfonice de compozitori romini 14.35: Formații muzicale participante la cel de-al VII-lea concurs pe țară al artiștilor amatori 15.00: Muzică din opere 15.30: Din muzica popoarelor 16.10: Muzică vocală și instrumentală 16.30: Muzică ușoară 17.00: Interpreți în studio — Maria Lazăr (harpă) și haritonul Constantin Ursulescu 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Suita a III-a de Ion Dumitrescu 18.30: Muzică populară interpretată de amatori din regiunea București 18.50: Foileton 19.00: Muzică ușoară 19.30: Lecția de limba rusă (avansați) 19.40: Sonata opus 13 nr. 2 de Grieg (David Oistrach și Lev Oborin) 20.02: Cîntece populare de dragoste 20.15: Școala și viața 20.35: Cîntă Lela Cîncu și Cornel Finățeanu 21.15: Melodii populare interpretate la flaut de Gheorghe Gigea 21.30: Pe teme internaționale 21.40: Interpreți de muzică ușoară (reluare) 22.20: Muzică din opera „Cîntec gitan” de Maurice Yvain 23.10: Concert Brahms 23.55: Concert de noapte.
Programul III 21.15: Opera „Porgy și Bess” de Gershwin (actul III) 21.45: Piese de estradă 22.15—22.59: Muzică de cameră.
JOI 1 AUGUST Programul I 5.07: Taraful Căminului cultural din Gighera, regiunea Olterlia 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Cîntece și jocuri 6.07: Valsuri 6.20: Gimnastică 6.35: Cîntece 6.45: Muzică de estradă 7.10: Melodii populare 7.30: Sfatul medicului — Regimul în hipertensiunea arterială 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionieri! 8.08: Muzică

instrumentală și vocală de compozitori romini 8.30: Muzică ușoară 9.00: Vreau să știu! 9.25: Concertul în re major pentru pian și orchestră de Nicolae Buicliu 10.00: Actul I din opera „Moara părăsită” de Atanasov 10.33: Muzică populară 11.05: Cvartetul opus 77 nr. 2 de Haydn 11.30: Muzică orchestrală de estradă 12.00: Piese corale 12.30: Muzică ușoară 13.10: Fragment din opera „Valsul Sevastopolului” de Listov 14.00: Concert de prînz 15.00: Din cîntecele și dansurile popoarelor 15.30: Simfonii de Beethoven dirijate de Karl Schuricht (Simfonia I) 16.00: Muzică vocală de Tiberiu Brediceanu 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece 17.10: Fragmente din opera „Iphigenia în Aulida” de Gluck (cu Octav Enigărescu, Arta Florescu, Elena Cernel) 17.45: Arhitectii înălțimilor — montaj de versuri 18.00: Muzică ușoară rominească 18.30: Lecția de limba franceză (începători) 18.40: Uvertura „Corsarul” de Berlioz; Concertul pentru flaut și orchestră de Boccherini 19.10: Melodii populare 19.40: Muzică instrumentală 20.00: Opera „Lăsați-mă să cînt” de Gheras Dendrino — montaj muzical-literar 21.15: Pe drumuri de excursie cu scriitorii noștri — În Delta 21.30: Cîntă Paul Anka 21.45: Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Sibiu, dirijor Henry Selbing. În program: Simfonia a III-a de Paul Richter 22.55: Muzică de dans.
Programul II 10.10: Corul și orchestra de muzică populară a Casei de cultură a studenților din București 10.30: Muzică din operele 11.00: Muzică ușoară la chitară 11.15: Lectură din volumul „Și-n jur tăcere” de Jan Petersen 11.30: Suita de tablouri simfonice „Don Quijote” de Kara Karaev 12.05: Cîntece și jocuri populare 12.30: Ansambluri vocale din opere 13.00: Trio opus 8 de Chopin 13.30: Note de lector 13.40: Dansuri de estradă 14.10: Din prelucrările de folclor ale compozitorilor noștri 14.35: Muzică vocală și instrumentală de Sigismund Toduță 15.02: Muzică de operă 15.30: Muzică distractivă

de sănătate de la Auvers-sur-Oise, lângă Paris, unde a mai putut lucra câteva capodopere. Simțind că mintea nu-i va mai da ascultare, și-a pus capăt zilelor în 1890, la vârsta de 37 de ani.

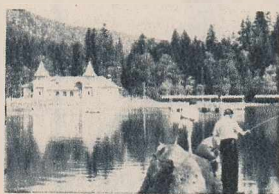
Nu a vîndut decît un singur tablou, fiind foarte puțin apreciat în timpul vieții. Dacă nu ar fi fost ajutat de bunul său frate, nu și-ar fi putut realiza geniala operă de pictor al oamenilor și al soarelui. Scrisorile către Theo ne dezvăluie ce mare suflet și profund gânditor a fost Vincent van Gogh, pe care unii îl consideră la fel de mare scriitor ca și pictor.

Printre cele mai celebre lucrări ale lui Van Gogh se numără: „Teșătorul” (1884), „Cina cu cartofi” (1885), „Portretul lui Tanguy” (1887), „Poștașul Roulin” (1888), „Doctorul Gachet” (1890), scenele de muncă, peisajele și interioarele din Provence, mai ales de la Arles, tablourile cu floarea-soarelui și numeroasele sale autoportrete.

A șaptea premieră în 1963 a „Naționalului” din Craiova: „Orfeu în infern”. În fotografie: Constantin Săssu (Val Xavier) și Febronia Stănescu (Vee Talbot). (Nicu-Dar Gelep, pictor)

DE LA CORESPONDENȚI

Lacul Ciucaș. (Ion Ispas, Brașov)

Chilia lui Danilii Sihuștru de la Putna. (Viorel Bunghez, student, București)

Clubul de pe faleză Mangaliel. (C. Mocanu, Techirghiol)

ZBORURI POLARE

„Care au fost primele zboruri întreprinse deasupra polilor?”

Ion PORFIR
Platra Neamț

Răspunde ing. CONSTANȚIN SABIN IOAN, cercetător științific la Institutul de mecanică aplicată al Academiei R. P. Române.

Prima încercare de a ajunge la Polul Nord pe calea aerului a avut un sfârșit tra-

gic, descurajator: balonul suedez „Vulturul” (care decolase la 11 iulie 1897 de pe insula Dansköya din arhipelagul Spitzbergen) a dispărut împreună cu eroicul său echipaj: inginerul Salmon August André, fizicianul Nils Strindberg și tehnicianul Knut Fraenkel. Rămășițele acestei năfrucite expediții au fost descoperite abia în 1930 pe insula Belii.

După ce polii au fost atinși de expediții cu sănii trase de cîini, în iunie 1925 norvegianul Roald Amundsen organizează împreună cu americanul Lincoln Ellsworth prima expediție aeriană reușită în bazinul arctic. Zburind cu două hidroavioane pînă la paralela 87,43° (lat. nordică) el a stabilit că la nord de Marea Groenlandei nu există uscat — așa cum se credea pînă atunci.

La 9 mai 1926 ofițerul american R. E. Byrd (care a explorat apoi Antarctica) a zburat deasupra Polului Nord. După două zile dirijabilul „Norvegia”, proiectat și pilotat de inginerul italian Umberto Nobile, avînd la bord pe Amundsen și Ellsworth, a zburat peste pol din insula Spitzbergen pînă în Alaska. Nobile a repetat acest zbor în mai 1928, care s-a soldat cu prăbușirea dirijabilului „Italia”. În 1928 pilotul american G. H. Wilkins zboară deasupra Antarctidei, dar abia în noiembrie 1929 Byrd efectuează primul zbor peste Polul Sud.

Pentru prima oară în lume a fost transportată la Polul Nord o expediție științifică la 21 mai 1937 cu avionul sovietic „N-170” pilotat de P. N. Golovin, expediția fiind compusă din I. D. Panin, E. T. Krenkel, radiotelegrafist, P. P. Șiršov, hidrobiolog și oceanolog, E. K. Feodorov, astronom și magnetolog. Primul zbor transpolar pe un itinerar dinainte stabilit a fost efectuat după cîteva săptămîni, la 18-20 iunie, de către Eroii Uniunii Sovietice V. P. Cikalov, G. F. Baidukov

și A. V. Beliakov care au zburat peste pol din Moscova pînă la Portland (S.U.A.) pe un avion „ANT-25” în condiții meteorologice foarte grele. Între anii 1939 și 1941 pilotul I. I. Cerevicin și navigatorul V. I. Akkuratov, zburînd pe avionul „U.R.S.S. N-169”, au explorat întreaga regiune a inaccesibilității relative” din nordul Mării Ciukotsk.

**CITITORI
CĂTRE CITITORI**

Următorii cititori doresc să corespundă: Constantin Rusu, Ion Gherghina și Mihail Solomon, căminul „23 August”, Reșița; film, ilustrate; Elena Francisca Schultz, elevă, Buzău, str. Unirii nr. 7; ilustrate; Dumitru Mihaescu, funcționar, și Mircea Avram, tehnician, Tg. Cărbunestii, reg. Oltenia; literatură, sport, turism, ilustrate; Andrei C. Ion, elev, București, str. Sf. Ecaterina nr. 2, rn. N. Bălcescu; literatură, muzică, istorie, filatelie, ilustrate; Lenuta Ignat și Maria Stan, muncitoare, Cîsnădie, str. 1 Mai nr. 48, rn. Sibiu; ilustrate, literatură, cinema; Ligia Leucufă, elevă, Arad, bd. Republicii nr. 83; literatură, muzică, sport, filatelie, ilustrate; Meor Garry, elev, Ploiești, str. S. M. Kirov, bloc E, ap. 10; știință, sport, ilustrate; Eva Pogar-Găinușă, profesoară, Solotvino, str. T. Șevcenko nr. 18, Zakarpacie, rn. Tiacevski, U.R.S.S.; literatură; Ianusz Trapie, Piotr Kusnierczyk și Bronislaw Kieres, studenți, Cracovia, ul. Dzierzynskiego 37, I 4, R. P. Polonă; turism, cultură, probleme de tineret (în engleză, rusă, germană, franceză); Alla Konova, elevă, cl. XI, Guriev, str. Stadionnaia 13-2, R.S.S. Cazahă (U.R.S.S.); literatură, cinema, muzică; Valea Mendigalieva, elevă, cl. XI, Guriev, str. Bakinskaia 10, R. S. S. Cazahă (U.R.S.S.);

literatură, cinema, muzică; Jan Ostpiuk, Sin Andrzeja, Luszcze nr. 9, p-ta Czyże pow. Hajnowka, R. P. Polonă; filatelie; Theresa Miłera, profesoară, Tarnow, Kraj Krakow, ul. Kassoka 5, R. P. Polonă; cinema, ilustrate; George Petcu, Chișinău, str. Pirogov nr. 65 (Universitatea de stat) R.S.S.M. (U.R.S.S.); literatură, artă; Brigitte Wasmann, profesoară, Potsdam Babelsberg II, Wrdwustr. 9-11, R. D. G.; pe teme de prietenie.

PE SCURT

Olimpia Ionescu — București. Concursul de admitere la Școala populară de artă se ține între 1 și 10 septembrie. Vă puteți înscrie pînă la 31 august, iar între 15 și 31 august puteți urma cursurile de pregătire pentru concursul de admitere în anul I, ce se ține în cadrul școlii. Puteți alege una din secțiile: muzică (pian, vioară, violoncel, contrabas, chitară, acordeon sau suflători); plastică (pictură, sculptură, grafică sau scenografie); teatru (actorie, regie, regie de brigadă); dans popular (se pregătesc dansatori și instructori). Concursul constă din prezentarea unei lucrări alese de candidat. Pentru înscriere vă trebuie o recomandare din partea organizației sindicale sau a școlii dv.

Aurelian Popescu — București. Alain Delon, după ce a avut diverse îndeletniciri printre care și pe cea de băiat de prăvălie, a fost descoperit la Cannes, unde lucra într-un hotel. Exceptionalul său talent s-a evidențiat abia în rolul lui Roddu, unde a beneficiat de îndrumarea valoroasă a marelui regizor Luchino Visconti, care l-a distribuit și în filmul „Ghepardul”, distins la Festivalul de la Cannes cu marele premiu „Palme d'Or” și în care apare alături de Claudia Cardinale și Burt Lancaster.

16.10: Orchestra de mandoline a Școlii populare de artă din Craiova 16.30: Rapsodie de Mircea Basarab; Suita a II-a de opt cîntece și dansuri de Ludovic Feldman 17.00: Melodii populare 17.30: Statul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Ciclul de liederuri „Frumoasa morăriță” de Schubert—interpretază Dietrich Fischer-Dieskau (II) 18.29: Soliști de muzică ușoară 19.00: Tineretea ne e dragă! 20.00: Scrisori din țară 20.10: Cîntă Mia Barbu și Pavel Tornea 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară românească 21.15: Înaintași ai muzicii corale românești — Dumitru Kiriac 21.45: Părinți și copii 22.00: Muzică de dans 23.10: Fragmente din opera „Lucia di Lamermoor” de Donizetti (cu Jean Sutherland, Renato Cloni, Robert Merrill, Cesare Siepi, Ana Raquel-Satre, Kenneth-Macdonald) 24.00: Muzică de dans.

Programul III 21.15: Teatru la microfon — „Cartoforii”, după piesa ul Gogol 22.20—22.59: Concert de estradă.

VINERI 2 AUGUST Programul I 5.07: Cîntece 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Viață nouă, cîntec nou 6.07: Mici piese de estradă 6.20: Gimnastică 6.35: Piese instrumentale 6.45: Fanfara 7.10: Preludii, antracți și dansuri din opere 7.30: Statul medicului — Alimentația gravidei 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionier! 8.08: Muzică ușoară 8.30: Concert pentru chitară și cvartet de coarde de Mauro Giuliani 9.00: Scene vesele din opere 9.31: Melodii populare 10.00: Poemul infonic „Marea Neagră” de Al. Pașanu 10.23: Muzică de estradă 11.05: Muzică instrumentală și vocală 11.34: Dansuri din opere 11.52: Reportaj 2.00: Muzică populară din Oltenia 2.30: Muzică ușoară 13.10: Concertul r. 3 pentru pian și orchestră de Saint-aens — solistă Jeanne Marie Darré 4.00: Concert de prînz 15.00: Muzică soară de Richard Stein 15.16: Muzică entru radio de Filip Lazăr; Suita simfonică „Șase tablouri din viața copiilor” e Iuliu Muresianu 16.45: Soliști și ormații artistice de amatori (muzică

populară) 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntă Vali Niculescu, Gabriel Gheorghiu și Constantin Drăghici 17.10: Sonata pentru corn și pian de Paul Hindemith 17.30: În slujba patriei 18.00: Soliști de muzică ușoară 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Orchestra de muzică populară „Lazăr Cernescu” din Caransebeș 19.00: Din creația compozitorului Mihael Jora 19.45: Formația de muzică ușoară condusă de Horia Ropcea 20.15: Corul uzinelor „Victoria”—Calan 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică populară 21.15: Jurnalul satelor 21.40: Arii din opere 22.25: Muzică de dans 23.06: Concertul pentru vioară și orchestră de Szymanowski; Piesa simfonică „Bachianas Brasilieras” de Villa Lobos.

Programul II 10.10: Melodii populare din țări socialiste 10.30: Sonata pentru vioară și pian în mi minor de Florica Dimitriu; Suita pentru pian „Din lumea copiilor” de Myrlam Marbê 11.00: Arii din opere 11.30: Muzică ușoară 12.05: Corul Radioteleviziunii 12.30: Uvertura de John Ireland; Concertino pentru clarinet și orchestră de Weber; Fantezia orientală „Islamey” de Balakreiv 13.03: Din folclorul popoarelor 13.30: Limba noastră (reluare) 13.40: Cîntă baritonul Evgheni Kibkalo 14.10: „Balada haiducească” de Paul Constantinescu 14.35: Muzică ușoară 15.00: Actualitatea în țările socialiste 15.25: Uverturi la operele lui Jacques Offenbach 16.10: Muzică instrumentală și vocală 16.30: Melodii populare 17.00: Muzică de estradă 17.30: Statul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Cvintetul pentru coarde în mi bemol major de Mozart 18.30: Cîntece și jocuri 18.45: Pagini de reportaj 19.00: Muzică populară 19.30: Teatru la microfon — „Vreau să fiu nevastă ta” după comedia scriitorilor maghiari Czimacek, Semsey, Nadasi și Csanak 20.48: Piese instrumentale 21.15: Muzică de dans 22.00: Muzică populară 22.30: Moment poetic — Victor Eftimiu 22.35: Cvartetul de coarde nr. 2 de Anatol Vieru 23.10: Fragmente din

opera „Oedip” de George Enescu 24.00: Muzică de dans. Programul III 21.15: Interpretul săptămîinii — Arthur Rubinstein (reluare) 21.55: Piese de estradă 22.25—22.59: Muzică simfonică.

SIMBĂȚA 3 AUGUST Programul I 5.07: Orchestra fabricii de încălțăminte „Dimbovița” din București 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Muzică distractivă 6.07: Fanfara 6.20: Gimnastică 6.35: Uverturi de estradă 7.10: Melodii populare 7.30: Statul medicului — Cura de struguri 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Salut voios de pionier! 8.06: Cîntece create în anii pterii populare 8.30: Uvertură de Busoni; Scherzo de Heino Eller; Poloneza festivă de Svendsen 9.00: Roza vînturilor 9.25: Muzică populară 10.00: Muzică din opere 10.30: Muzică ușoară 11.05: Sonata pentru vioară și pian de Liviu Ionescu 11.33: Cîntece și jocuri populare 12.00: Cîtece din opere 12.20: În săli și pe stadioane 12.30: Muzică ușoară 13.10: Suita a II-a din baletul „Lancu Jianu” de Mircea Chiriac; Jocurile „Călușul” și „Sirba” de Matei Socor 14.00: Concert de prînz 15.00: Din muzica popoarelor 15.30: Orchestra de mandoline a uzinelor „Steagul roșu” din Brașov 15.45: Actualitatea literară în zărele și revistele noastre 16.00: Muzică instrumentală și vocală 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară interpretată de formația condusă de Enrico Fanciotti 17.10: Interpreți de muzică ușoară din Tirgu-Mureș 17.24: Orchestra de cameră din Praga 18.00: Program muzical pentru frunțași în producție 18.30: Trio cu pian nr. 3 opus 4 de Beethoven 19.00: În pas cu știința 19.20: Pagini din opere inspirate din lucrările lui Shakespeare (montaj muzical-literar) 20.10: Cîntă Maria Lătarețu 20.25: Seară de dans 21.15: Carnet plastic 21.25: Melodii populare 22.26: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Muzică ușoară 10.30: Poemul simfonic „Didona” de Alfred Alessandrescu 10.54: Cîntece pionierești de excursie 11.15: Muzică populară 11.30: Cvartetul în do minor

de Radu Paladi 12.05: Melodii de estradă 12.30: Piese simfonice 13.02: Din comora folclorului nostru 13.30: Muzică ușoară românească 14.10: Balet din opera „Faust” de Gounod 14.35: Valsuri nemuritoare 15.00: „Scarlattiana” — divertisment pentru pian și orchestră de Casella 15.30: Melodii populare din Banat 16.10: Pagini orchestrale din opere 16.30: Știința în slujba păcii 16.40: Muzică interpretată de orchestre de mandoline 17.00: Arii din operele lui Mozart 17.30: Însemnări de reporter 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Ciclul de liederuri „Frumoasa morăriță” de Schubert — cîntă Dietrich Fischer-Dieskau (III) 18.32: Muzică ușoară 19.00: Concertul pentru orchestră de Ovidiu Varga; Passacaglia din opera „Peter Grimes” de Britten 19.30: Pe teme internaționale 19.40: Muzică populară 20.10: Muzică ușoară de Gherase Dendrino 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Pagini de mare popularitate din muzica de operă 21.10: Muzică de dans 21.45: Agenda teatrală 22.00: Romante 22.30: Tenori celebri — Aureliano Pertile, Tito Schipa, Dimitrie Onofrei 23.10: Simfonia a IV-a de Ceaikovski 23.55: Muzică de dans.

Programul III 21.10: Poemul simfonic „O viață de erou” de Richard Strauss 21.55—22.59: Muzică de dans.

**În pagina 4:
PROGRAMUL
DE TELEZIUNE**

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”

Macheta: Vlad Mușatescu

Asigurarea bunurilor din gospodărie =

Din 10 TONE de fier vechi

(cu adaosul respectiv de fontă albă)

SE POT OBTINE

20 TONE DE OȚEL

din care se pot produce:

PREDAȚI METALELE VECHI LA I.C.M.

În curînd pe ecrane

GANGSTERI ȘI FILANTROPI

O producție a studiourilor din R. P. Polonă

Scenariul și regia:

JERZY HOFFMAN
EDWARD SKÓRZEWSKI

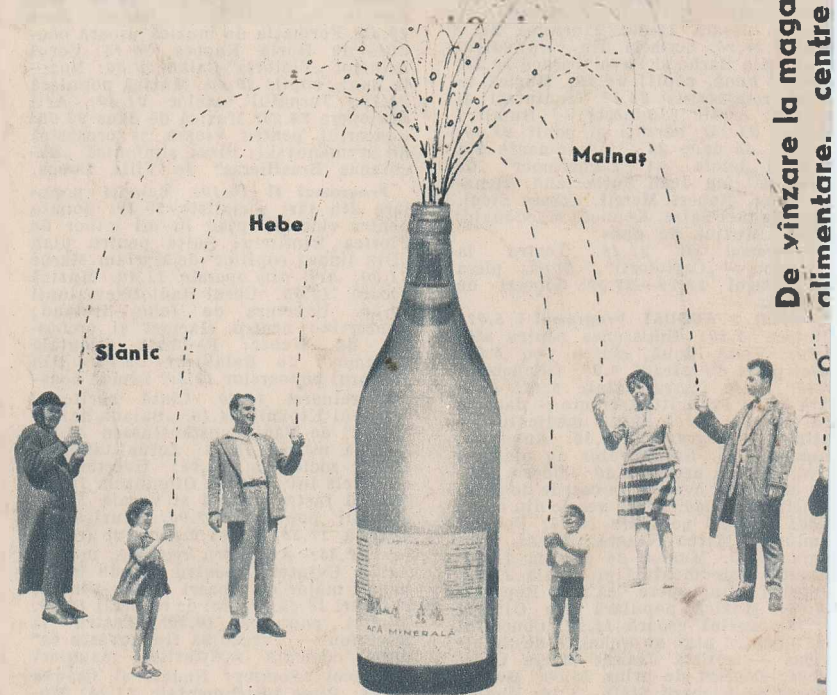
Imaginea: JERZY LIPMAN

Muzica: M. KASZYCKI

Cu: GUSTAW HOLOUBEK, MIROSLAW MAJCHROWSKI, WOJCIECH RAJEWSKI JACEK și JANUSZ HAHN, WIESLAW MICHNIKOWSKI, HANA BIELICKA.

APELE MINERALE

De vânzare la magazine alimentare. centre de

UN IZVOR DE SĂNĂȚĂ

BETI APE MINERALE NATURALE